સત્યપદ બોધીની.

લેખક

સૈયદ બાવા સાહેબ અહમદઅલી (ખાકી)

પ્રકાશક

શ્રી સતપંથી સાહિત્ય સેવા મંડળ વતી

સૈયદ શમ્સદ્દીન બાવા સાહેબ (ખાકી)

મુ. પીરાણા. (ડી અમદાવાદ)

પ્રત ૧૦૦૦. આવૃતી ૨ સંવત ૨૦૨૭

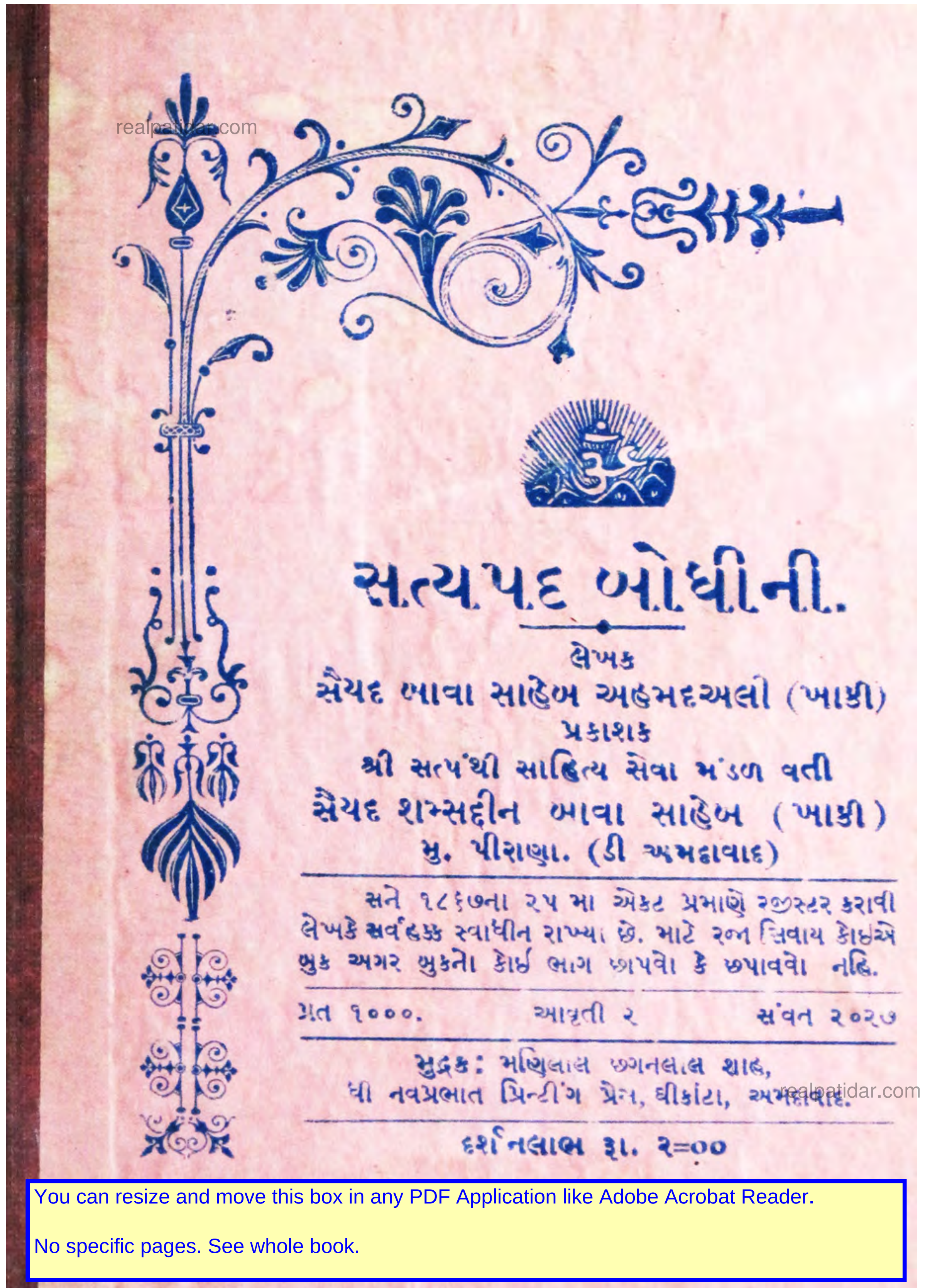
મુદ્રક: મણિલાલ છગનલાલ શાહ,
ધી નવપ્રભાત પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ઘીકાંટા, અમદાવાદ.

દર્શનલાભ રૂ. ૨=૦૦

Real Patidar Library

About Real Patidar books

સત્યપદ બોધીની.

લેખક

સૈયદ બાવા સાહેબ અહમદઅલી (ખાકી)

પ્રકાશક

શ્રી સત્પંથી સાહિત્ય સેવા મંડળ વતી

સૈયદ શમ્સદીન બાવા સાહેબ (ખાકી)

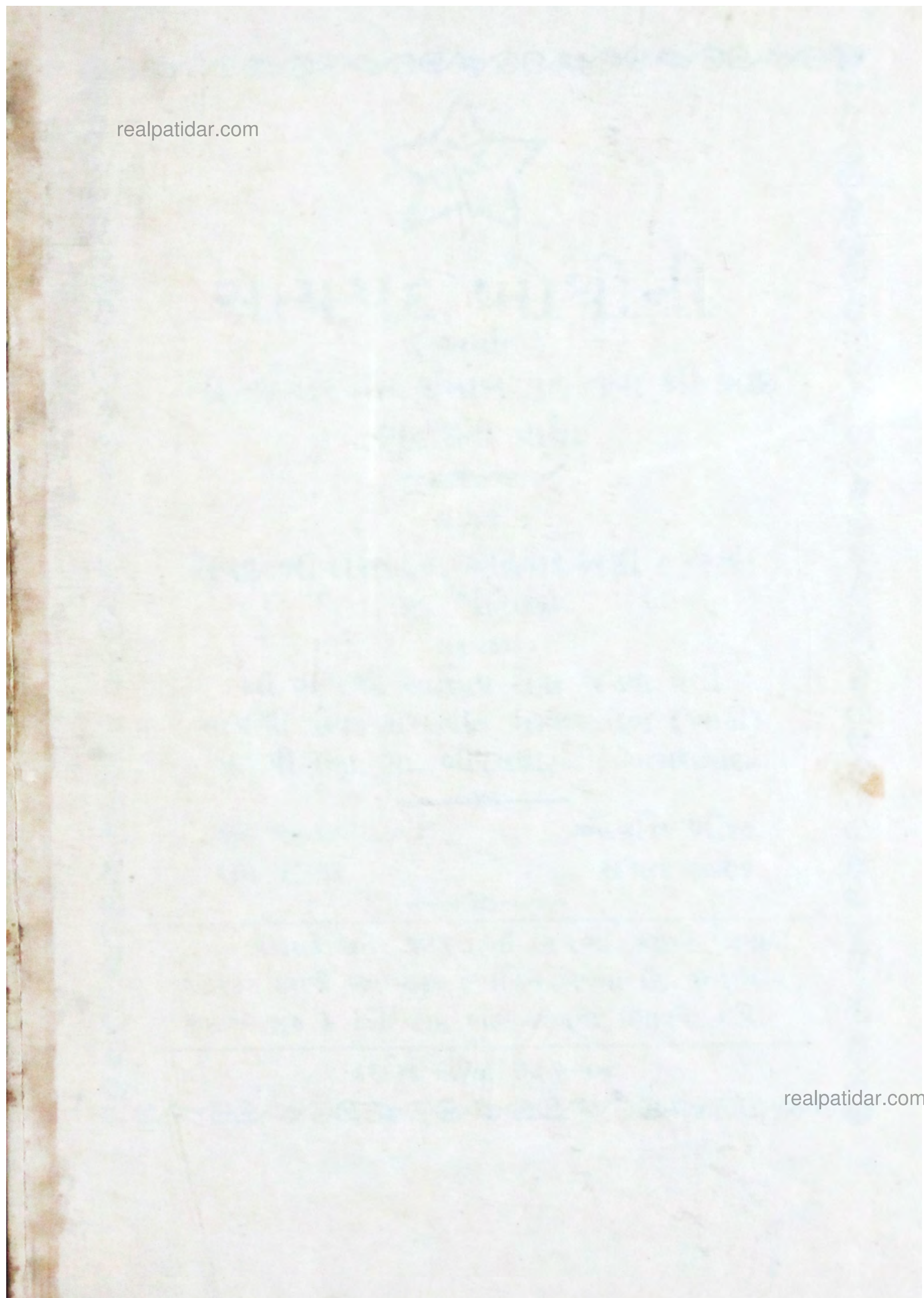
મુ. પીરાણા. (ડી અમદાવાદ)

પ્રત ૧૦૦૦. આવૃતી ૨ સંવત ૨૦૨૭

મુદ્રક: મણિલાલ છગનલાલ શાહ,
ધી નવપ્રભાત પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ઘીકાંટા, અમદાવાદ.

દર્શનલાભ રૂા. ૨=૦૦

ॐ

સત્યપદ બોધીની

(અર્થાત)

શ્રી સદ્દગોર પીર ઈમામશાહ તથા શ્રી બાઈ બુદ્દાઈની વાતો

લેખક :

સૈયદ બાવાસાહેબ અહમદઅલી (ખાકી)

મુ. પીરાણા.

પ્રકાશક :

શ્રી સતપંથી સાહિત્ય સેવા મંડળ વતી

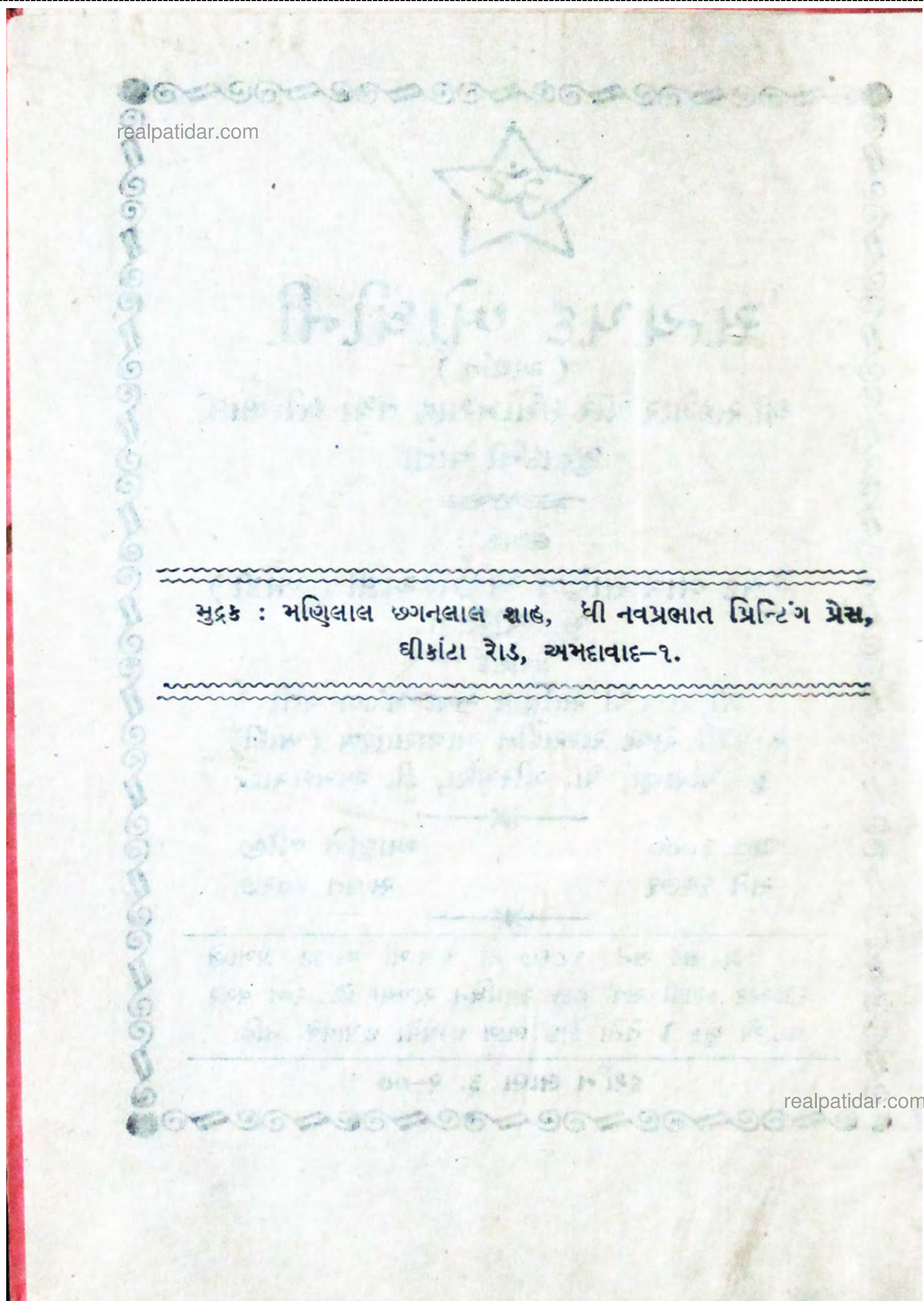
સતપંથી સૈયદ સમ્સદીન બાવાસાહેબ (ખાકી)

મુ. પીરાણા, પો. ગીરમથા, ડી. અમદાવાદ.

પ્રત ૧૦૦૦ આવૃત્તિ બીજી

સને ૧૯૭૧ સંવત ૨૦૨૭

દર્શન લાભ રૂ. ૨-૦૦

મુદ્રક : મણિલાલ છગનલાલ શાહ, ધી નવપ્રભાત પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ,
ઘીકાંટા રોડ, અમદાવાદ–૧.

સત્પંથની ટેક.

૧, સત્ય. ૨, પુરૂષાર્થ. ૩, પ્રેમ.
૪, સમાનભાવ. ૫, ક્ષમા.

સત્પંથિયોની પ્રતિજ્ઞા.

૧, સત્પંથના સર્વ નિયમોનું સેવન કરવું. ૨, બાળકોને સત્પંથિ કેળવણી અપાવવી. ૩, અંધ શ્રદ્ધાનો ત્યાગ કરવો.

સત્પંથના પાંચ મુખ્ય નિયમો.

૧, શરિરશુદ્ધી. ૨, હૃદયશુદ્ધી. ૩, વ્રત, દાન. ૪, ઉપાસના. ૫, ધ્યેય.

પ્રસ્તાવના

સત્પંથ સદાએ ઉત્તમજ છે. સત્યના વખાણ પૂર્ણ તો નજ થાએ. સત્યને વળગનારા જે જૂઠાઓ (ક્રિયાહીણ) જ્યારે 'પોતાનું સાચું' એવી હઠું પકડી લે છે! ત્યારેજ સત્યનો લોપ થઈ જાએ છે! અર્થાત્ સત્ય ઉપર જુઠનું આવરણ (એટલે જુઠનો પરદો) આવવાથી, સત્ય પરદામાં રહી જુઠ આગળ દેખાએ છે. એવા દ્રશ્યનાં જોનારાઓ સત્યની નિંદાએ વળગી, આવરણને જોતાંજ સત્ય ઉપર આક્ષેપો કરવા મંડી પડે છે! તેનેજ સત્યનો નાશ થએલો ગણાય છે.

શ્રી મુખની વાણીમાં પ્રસ્તાવના લખવાની મારી તાકાત નજ હોય, પણ સમયનો સાર પ્રસ્તાવનારૂપે કહેવા હિમ્મત કરી છે, તે અસ્થાને નહિ લેખાએ.

સત્પંથે પોતાનો માર્ગ કેવો સરળ ને સુલ્લભ રાખેલો છે? અને તે વાચક વિરોની દષ્ટિ બાહેર નહિજ હોય? શરીર શુદ્ધિ, હદય શુદ્ધિ, વૃત દાન, ઉપાષનાં ને ધ્યેય એ પાંચ મુખ્ય નિયમો સચોટ

ગ્રણવ્યા છે ? આનું નામ તે સત્પંથ.

સત્પંથ જ્યાં કોઇ પણ જીવને દુભવવાનું સાફ ના કહેતો હોય, ત્યાં સત્પંથનો ઇજારો રાખેલો કહેવા તત્પર થનારી કોઈ શાખા એ પવિત્ર નિયમો ઉપર માટી ફેરવે ! અર્થાત મૌંશાદિ માફક પદાર્થો છચોક પાટ, પૂજા, ગત્, મેળો, જમણવારાદિ પ્રસંગોમાં વાપરે, એવાઓની બુદ્ધિ પવિત્ર હોવાનો કેમ ભરોંશો આવે ? શ્રી સદ્દગોર બ્રહ્મા પીર કબીરદ્દીન સાહેબની આજ્ઞાનુકુળ તો તેઓને ધર્મ સુઝેજ કયાંથી ? તેથીજ એઓ શ્રી સદ્દગોર બ્રહ્મા પીર ઇમામશાહ અને આદ નારાયણ વિષ્ણુ પરમાત્મા ત્યાં શ્રી નરઅલી મહમ્મદ-શાહ સાહેબનાં સ્વરૂપને સંતાડવા શ્રી મુખની વાણી માં પોતાની જોડ મેળ ઉમેરી કુપંથગામી બની અન્યને કુપંથે પ્રેરવા પ્રયત્નો કરી રહ્યા છે. એવાઓનાં પ્રપંચી લેખો પ્રકાશમાં લાવવાજ આ પ્રયાશ આદર્યો છે, તે શ્રી સદ્દગોર સફળ કરે.

શ્રી સદ્દગોર બ્રહ્મા પીર કબીરદ્દીન સાહેબ ફર્માવે છે કે, શ્રી સદ્દગોર બ્રહ્મા પીર ઇમામશાહ સાહેબ મારા બાદ મારી ગાદીનાં ધણી છે, અને મારાથી કળામાં વિશેષ મોટા છે. તેની સાક્ષી હાજરબેગ આપે, અનંત ક્રોડી તારણહારનાં પવિત્ર પુત્રી અને બેન, શ્રી બાઈ બુઢાઈ સાહેબ સંદેશો શંભળાવે, તે સર્વને ન ગણ-

ગારનારા (ન માનનારા) મત્તવાદમાં ફસાઇ, સૂર્ય ઉપર ધુળ નાખવા જેવી ચેષ્ટા કરે, એટલે માલિકનેંજ મિશનરી (નોકર સેવક) ની ગણનામાં મૂકવા ઉભા થનારાઓ, પોતાની પદ્ધિ સાચવશે કે ? અને સત્પંથીયો એવાઓને અસૂરો વિના બીજું શું કહેશે ?

આ રત્નની ખાણ (ગ્રંથ) માં સોધ કરી જૂઓ ! શ્રીમાન્ બાઈ બુઢાઈ સાહેબ પુખ્તવયે એટલે લગભગ પચાશ વર્ષે પોંહોંચેલા, તે મુરિદ (શિષ્ય) થવા પાંચ કે સાત વર્ષની વયના બાળક પાસે આવી વિનવે, અને તેને પોતાનો પીર (ગુરૂ) થાવા જાન ફિશાનીથી (તન્, મન્, ધન્ન અર્પણ કરી) અરજ કરે ! એજ શું બતાવી આપે છે? તે સમયે તાજ દીન કાકા મોટા* હયાત હતા, છતાં તેમને શ્રી બાઈ બુઢાઈ સાહેબે પીર તરીકે કબુલ ન કર્યા, અને પિતાશ્રીની આજ્ઞા શિરોદ્ધાર ગણી, સત્પંથ સેવવા સત્પંથનાંજ સદ્દગોરને કબુલ કર્યા. શું ! એને સંતાડનારાઓ સત્પંથી લેખાએ ? ન જ લેખાએ. તે તો શ્રી સદ્દગોરનાં વચનો ઉવેખનારા દુષ્ટ ને ચંડાળ જ કહેવાએ. અને એવાઓના ટોળાએ ભેળવેલો જે પાખંડી ટોળાનો નાયક ! પછી જેને એ પીર, ઈમામ, ગોર કે નર જે કહેતા હોય તે દુષ્ટતાનો અવધિજ કહેવાએ !

વર્તમાન કાળનાં અંત પ્રયંતના માલિક શ્રી સદ્દગોર બ્રહ્મા પીર ઈમામશાહ અને સુત શ્રી નિરંજન

* તાજ દીનની હયાતી વિષેના મતનો હમારો સ્વિકાર નથી. દલીલ માટેજ લખ્યું છે.

નરઅલી મહમ્મદશાહ સાહેબ સશાસ્ત્રેજ છે. જેને શ્રી સદ્દગોર બ્રહ્મા પીર સુદરદીન, પીર કબીર દીનાદિ પીરો બતાવી જાહેર કરી ગએલા છે તેમ તાજદીન વિષે કોઈ કાંઈપિણ સૂચના ન કરી ગયા તેનું શું કારણ? ખાસ છેલ્લા અન્શાન સમયે પોતાના પ્રાણ સમાન વ્હાલી મુમુક્ષુ પવિત્ર પુત્રીને મોક્ષ માર્ગની ભલામણમાં શ્રી સદ્દગોર બ્રહ્મા પીર ઈમામશાહ મોક્ષદાતા શિખવી દેવું, એ કયાં? ને પ્રપંચિઓનું તેઓ શ્રીને મિશનરી (સેવક) કહેવું, એ કયાં? “ વિરાઓ! માણસો જેને પોતાનો મોક્ષદાતા માનતા હોય, છતાં તેમનાં ફર્માનો પોતાની ધારણા પ્રમાણેનાં નાં હોય, તેને ઉલટાવવા પ્રયત્ન કરતા રહે! ને મુખે સાચા, સાચા, કેહતા રહે! પણ તે સંતાડી તે જગ્યા જુઠું લગાડી મનાવરાવવા મથે, તેવાઓને પીરથી ફરેલા કહેશો? કે શું કહેશો? ને એ કયાંના સત્પંથી?

સત્પંથમાં મુખ્ય ધ્યેયપણે ગોર નરનો જ વિષય છે. તેમાં પ્રપંચિયો ધાર્યું કરવા સદ્દગોરના જ્ઞાનોમાં ઉલટપાલટ ઘણી કરે છે, અને તેવાંઓના પ્રગટ કરેલા પુસ્તકોની આવૃત્તિ આવૃત્તિમાં ફેરફાર હાલ પ્રયંત દેખાયજ છે! તે છતાં સત્પંથિયોએ એવાઓને કાંઈ પણ ટોકયા નહિ, જેથી પોતાના દુષ્ટકૃત્યોમાં ફાવ્યા છે! એ હિમ્મતે સત્યપુરૂષોનાં વિષયમાં આક્ષેપો લગાડતા ગયા! છતાં સત્પંથિયો (જેઓનું વર્તન પવિત્ર, આહાર પવિત્ર, લાઈ, સુતકાદિ નિયમો

સશાસ્ત્ર જાળવી રહ્યા છે તેઓ) એ, એ પ્રપંચિયોના પ્રપંચનો કાંઈ જવાબ આપ્યોજ નહિ. "સદ્દગોરની શિખામણ" 'સાચો જુઠો ન કરવો વાદ' + + + + 'શત્રુ કરે તેમ ન કરવું', એ આજ્ઞા આધિન હોવાથી અપાએ નહિ. તેમ આ જવાબ પણ નથી. જવાબ આપવા સત્પંથી ધારે તો પુષ્કળ પ્રમાણો હોવાથી વિસ્તૃત એક પુસ્તકના આકરમાં થઇ જાએ. પણ આ લેખ તો પવિત્ર પુરૂષોની વાણીનાં પ્રમાણનુંજ સ્ફોટન છે. ગોર નરની ઓળખાણનો ચિતાર આજ પુસ્તક માંહેલી વાણી ઉપરનો છે. તેથી આ સારને એ શાખાવાળા વિરાઓ શુદ્ધ ભાવે સમજી, પોતાની ભૂલને તજી, શ્રી સદ્દગોર બ્રહ્મા પીર ઇમામશાહને શરણે આવી મોક્ષગામી થશે.

શ્રી સદ્દગોરની વાણી વિરૂદ્ધનાં વ્યવહારી, કે અહારી કોઇપણ સત્પંથી શાખાનો સમુહ કે વ્યક્તિને સત્પંથી માનવોજ નહિ. પણ દુષ્ટ અને ચંડાળ સમજી સત્વર ત્યાગીજ દેવો. જો તેમ સત્પંથી એવા દુષ્ટોથી પોતે બચી નહિ શકે (અલગા રહી નહિ શકે) તો, તે સત્પંથથી જે તે દિવસે નષ્ટ ભ્રષ્ટ થઈ જવાનાજ, એ ખચિત્ માનવું.

આ પુસ્તક માંહેલા જ્ઞાનો સર્વ શ્રીમુખ વાણીના જૂની પ્રત ઉપરથી જેમના તેમ લીધા છે. પણ એ પ્રતનો લેખ અસ્વચ્છ હતો (છે). કારણ ઉત્તરોત્તર

અકેળવાએલ લહિયાઓની સ્ખલીનાં લીધે. રાગનો પ્રબંધ પુરી રીતે તેમાં જળવાયો નથી, અને સુધારવા મારી હિમત પણ ચાલી શકી નથી; કેમકે વાચકો હાલ જે સ્થિતીમાં છે તે સ્થિતીમાં યોગ્ય હોય તોજ તેઓ શાન્ત રહે! નહિતો અવળો લક્ષ બાંધી આક્ષેપોનાં પ્રહારો વર્ષાવી મૂકે! છતાં સમજુ સજ્જનો જરૂર મદદગાર થએથી આવતી આવૃતીમાં રાગનો પ્રબંધ મુળ પ્રમાણે સુધારી શકાશે. (શ્રી સદ્દગોરની મરજી હશે તો.) હાલતો ફક્ત કાના માત્ર કે પડેલા અક્ષરો સુધાર્યા છે, તે ઉપર સંતોષ માનશો.

મારી દ્રષ્ટિ દોષે ભુલ રહેલી હોય તે વાચક હંસ વૃત્તિએ ગ્રહણ કરી, પોતાનાં કરકમલ દિપાવતી બુકમાં સુધારી, પત્રદ્વારા ભૂલોની નોટ મોકલી આપી આભારી કરશો. જે બીજી આવૃતિસમે ઉપયોગી થઈ પડે.

લી. સુભેચ્છક,

" ખાકી "

ભગવાનનાં અવતારોના હજારો ભેદ.

ऋ० अ० ८. अ० ७. व० ३३. मं. १८.

रुपं रुपं प्रति रुपो, बभूव तदस्य रुपं प्रतिचक्षणाय ॥ इन्द्रो मायाभि पुरुरुप इर्यते युक्ता हस्य हस्यः शतादशः ॥

પોતે પ્રત્યક્ષ થવા માટે રૂપ રૂપનો પ્રતીકરૂપ થાએ છે, પરમેશ્વરજ માયાથી પુરૂષરૂપ હોય છે, એના હજારો ભેદ હોય છે.

પરમાત્માંની સોળ કળા નરજામે.

य० अ० ८. मं. ३६.

यस्मान जातः परो अन्यो अस्तिय आविवेश भूवनानि विश्वा । प्रजापतिः प्रजयासँ रराण स्त्रीणिज्यातीँ षि सचते सषोडशी ॥

એના સમાન કોઇ જન્મ્યો નથી, એથી બીજો કોઇ ઉત્તમ નથી. એ સ્વતંત્ર છે, (તાબેદાર નથી) સર્વ પ્રજાઓને સુખ આપવા, ભુવનોમાં અને વિશ્વમાં પ્રજાપતિ (બ્રહ્મરૂપે કે રાજારૂપે) છે. તે ત્રણે લોકમાં જેની ગત છે. પ્રકાશિત જોતિષરૂપે ચૈતનરૂપે સચનાર તેવી સોળ કળાવાન છે.

મદીનામાં "શ્રીવિષ્ણુ"

૩૦૦ વરસ

य० अ० ३६. म० २८ (अने सामवेदमां पण छे.)

मदीना स्याम सरद सतं, भूयश्च सरदाः सतात ॥

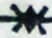
મદિનામાં શ્રીવિષ્ણુ (પ્રથમ) સો વરસ, 'ફરી,' 'ફરી,' પુનઃ પુનઃ બે ફેરા સો સો વરસ રેહશે.

બેવાર કાંકણ

अ० कां० १२. अ० ५. मं. १०

ना वृता श्रिया प्रावृता यशसा परीवृता ॥१०॥

ચારે તરફથી બંધાઇને અને ફરી બરોબર આશ્રય આવનાર બંધાએ, તોજ યશ તેનો ચોતરફ પ્રશરે.

ગુપ્ત યજ્ઞ અને પાણીથી અધીકાર.

अ० अ० मं. ३

स्वधया परिहिता श्रद्धाया पर्य्यूढा दीक्षाया गुप्ता यज्ञे प्रतिष्ठिता लोकोनिधनम ॥ ३ ॥

પાણી મંત્રીને અધિકાર શ્રદ્ધાથી આપો, પોતાના જ ધૈર્યથી ગુપ્ત યજ્ઞથી દિક્ષા લેઈ ઉન્નતી પામો. ત્રણે લોકમાં એજ નીધાન છે એટલે સત્ય વાત છે.

ધર્મ ગુપ્ત રાખવા વિષે.

य० अ० १७. मं. १८.

किँ स्विदा सीद धिष्ठान मारम्भणं कतम त्स्वित् कथासीत्॥

જેમકે પરશેવો ને તલ્વારને ઠેકાણે નાજ બોલવું. કેમકે એ વાત પોતાની મેળે થવાની છે.

પૂર્વકાલનો ગુરૂ આજ છે.

यो० शा० समाधिवादे सुत्र २६

सएष पूर्वेषामपि गुरु काले नानवच्छेदग्त् ॥

તે પોતેજ પૂર્વમાં પણ ગુરૂ હતો, એજ આજના કાલમાં પણ પોતેજ જ્ઞાન દેનાર છે. (ગુરૂ છે.)

કોને માનવું ?

तैं० आ० प्र० ७ अ०९-१.

एके चास्मच्छ्रेयाँ सोब्राह्मणः। तेषांत्व यासनेन प्रश्वसित-व्यम्। श्रद्धादेयम !...यथाते तत्र वर्त्तेरन् तथा तत्र वर्त्तेथाः।

જે કોઈ હમારામાંથી સ્વચ્છ આચારવાલા બ્રહ્મા છે (તેનો સંગ કર) તેને આસને જા, અને તેનાં વચનોમાં શ્રદ્ધા રાખ, અને તેઓના આચરણ પ્રમાણે તું પણ ચાલ.

સંપુરણ.

અનુક્રમણિકા.

સત્યપદ બોધીની.

અર્થાત

શ્રી સદ્‌ગોર પીર ઈમામશાહ

તથા શ્રી બાઈબુઢાઈની વાતો.

જ્ઞાન ૧ પહેલું.

શ્રી બાઈબુઢાઈ વાચા.

કેજીરે ભાઈ ! મનુષ્ય જનમ પામી દુઃખ માંહે રહિયે;
અને દુઃખનો ન આવે પારજી. ૧

કેજીરે ભાઈ! દુઃખ તેતો અતિ દોહલા કહિયે;
તે શું છૂટવાનો મારગ બતાવોજી. ૨

કેજીરે ભાઈ! દુઃખ શું છોડાવે તે જીવ મોટા;
તેતો આદ ગુરૂજી સોહેજી. ૩

કેજીરે ભાઈ! આદ ગુરૂ તે હમને બતાવો;
આદ ગુરૂ કેવા હોએજી. ૪
કેજીરે ભાઇ ! ગુરૂ વિના કેમ દુઃખડાજ ટળશે;
તેતો સાંસો છે જીવને ભારીજી. ૫
કેજીરે ભાઈ! આદગુરૂ કેમ કરી કહિયે !
તેનો મારગ હમને બતાવોજી. ૬
કેજીરે ભાઈ! એ દુઃખ હમને બહુ બહુ પીડે;
તો ભાઈ હમને વ્હેલા ઉગારોજી. ૭
કેજીરે ભાઈ! બેનડી તુંમારી દુઃખમાં ડુબેલ;
વિરાભાઈ વ્હેલેરા શાએ આઓજી,
કેજીરે ભાઈ! દુઃખ ટળી સુખ સોહેલા થાએ;
તેવા ગુરૂજી હમને બતાવોજી. ૯
કેજીરે ભાઈ! બાઈ બુઢાઈ તારી બેનડીજ બોલે;
તેની સાય તે વેહેલા કરજોજી.
સંપુરણ.

જ્ઞાન ૨ બીજું

શ્રી સદ્દગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઈ! નાના હતા ત્યારે આપણે ના પુછયું;
કે આદ્દગુરૂ કોને કહિયેજી. ૧

કેજીરે ભાઈ! આદ્દગુરૂ જે સૌની શુદ્ધજ રાખે;
શુદ્ધ વિના ગુરૂ નવ હોયજી. ૨

કેજીરે ભાઈ! આદ્દગુરૂ તે જે નરને દેખાડે;
નરવિના આદ્દગુરૂ નવ હોયેજી. ૩

કેજીરે ભાઈ! આદ્દગુરૂ તે દોઈ તડ તારે;
ભૂલડાં કુમારગ લગાવેજી. ૪

કેજીરે ભાઈ! દોઈતિડ જે ગુરૂ તારે;
સોહી ગુરૂ શમ્મશ આયાજી. ૫

કેજીરે ભાઇ! ધરમ દાઢેરૂ ભાઈ ધરમ દાઢેરૂ;
તમે પોતે તે ઘરમાં રહેજોજી, ૬

કેજીરે ભાઇ! ધરમ માંહેતો નર્મિજ જોઈએ;
નરમી વિના નર નહિ આવેજી. ૭

કેજીરે ભાઇ! નર નારી જ્યારે એકઠા બેશે;
ત્યારે એકાન્તે વાતજ કીજેજી. ૮

કેજીરે ભાઈ! બાપ આપણા નારી થઈ બેઠા;
ત્યારે અન્નંતનો સોહાગ પાયાજી. ૯

કેજીરે ભાઇ! તે ગોર પરતાપે ઇમામશાહ બોલ્યા;
ઇમામ શાહ ઘરમાંહે આવ્યાજી. ૧૦

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૩ ત્રીજું.

શ્રી બાઇ બુઢાઈ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! પિતાજીએ જે ઘર સેવાજ કીધી;
અને આશા જેની તમે રાખોજી. ૧

કેજીરે ભાઈ! તે ઘરની સેવા કઈ રીતે કરશો ?
તેનો મરમ હમને બતાવોજી. ૨

કેજીરે ભાઈ! હમારે પણ તેજ ઘરની આશા;
તેની સેવાનો ભેદ બતાવોજી. ૩

કેજીરે ભાઇ ! સેવા માંહેતો શું ? શું ? જોઈએ ?
અને સાથે તે કોણ ? કોણ ? હોયજી ? ૪

કેજીરે ભાઇ ! સેવાનાં ટાણા તે હમને બતાવો;
તેની વિધિએથી જ્ઞાન સમજાવોજી. ૫

કેજીરે ભાઈ! વ્યવહાર સેવાના હમે નવ જાણું;
તેના બંધણ તે હમને બાંધોજી. ૬

કેજીરે ભાઈ! બાઈ બુઢાઈ તેરી બેહનાજ બોલે;
પિતાજીનાં પ્રતાપે કહેજોજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૪ ચોથું.

શ્રી સદ્દગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઈ! સેવા કીજે ત્યારે કોઈ નાં લીજે;
એકાંતે સેવા નરની કીજેજી. ૧

કેજીરે બાઈ! અરધી રાતે હરની સેવા જ કીજે;
તો નરગુરૂ એકઠા આવેજી. ૨

કેજીરે બાઈ! બોહોંતેર દુઆની જ્યારે જનોઇ પેહેરો;
તો ધરમબાઇ તમે પામોજી. ૩

કેજીરે બાઈ! પર ધન પર માયાનું તમે ભાવ ન રાખો,
પરપુરૂષ ભાઈ બાપ નિર્ખોજી. ૪

કેજીરે બાઈ! અર્દાશ માંગી હમો એ ઘર રહ્યા;
હમો ઇસ નર હાથ વેચાણાજી. ૫

કેજીરે બાઈ! ચેતી ચાલોતો કાંકણ બંધાવો,
કાંકણ બાંધી કાંઈ નવ બોલોજી. ૬

કેજીરે બાઈ! મહાદન, જપ તપ વિના નવ છૂટો;
તો સતી ભાવે જપ તપ કરજોજી. ૭

કેજીરે બાઈ! આશિષ અરશ કુરશીની પઢવી;
તે આશિષ વિના કેમ ઓળખોજી. ૮

કેજીરે બાઈ! જ્યાં આવી અન્નંતકોડી મળશે;
ત્યારે તમે ક્યાંરે દેખાશોજી. ૯

કેજીરે બાઇ ! સંસાર દિન ચાર હસતાં રમતાં જાશે;
ઈમામશાહ કહે તમે ચેતીને ચાલોજી. ૧૦

સંપુરણ.

૬

જ્ઞાન ૫ પાંચમું.

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! સંસારની હમને આશાજ નાહી;
 તિશ્કા ભેદ હમને જાણ્યાજી. ૧

કેજીરે ભાઈ! જુઠી માયા સબ છોડકર ચલણા;
 સોબીહે દુઃખકા દ્વારજી. ૨

કેજીરે ભાઇ ! વખત વેળાની જે જે ભક્તિ;
 તે ભાઇજી હમને બતાવોજી. ૩

કેજીરે ભાઇ ! કાંકણ તે કેમ બંધાએ?
 તેનો ભેદ હમને બતાવોજી. ૪

કેજીરે ભાઈ! જપ ને તપ કોને જે કહીયે ?
 તે કરવાની રીત બતાવોજી. ૫

કેજીરે ભાઈ! હમો અજ્ઞાની કછુએ નવ જાણું,
 સાચો મારગ હમને બતાવોજી. ૬

કેજીરે ભાઈ! બાઈ બુઢાઈ અર્દાશ કહેવે;
 અબ હમકુ ભેદ બતાવોજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૬ છઠું.

શ્રી સદ્દગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઈ! ચાર પોહોર હસ્તાં રમતામાં જાવે;
તેમાં ચાર ઘડી નુરની જાણોજી. ૧

કેજીરે બાઈ! ચાર ઘડીમાં ચાર જોતજ જાણો;
તેમાં બે જોત ગોરની જાણોજી. ૨

કેજીરે બાઇ! સાંજની દુઆ ગત સાથે કીજે;
તે ચાર ટાણા ચાર ઘડી જાણોજી. ૩

કેજીરે બાઇ! કુંભજલ વૃત સૂરભાણે રાખ્યા;
તેણે શાહનું રૂપ પિછાણ્યુંજી. ૪

કેજીરે બાઈ! આશિષ દુઆ સૌ તેનીજ જાણો;
તે ગોર નરથી અરજ કરી માંગેજી. ૫

કેજીરે બાઈ! પ્રભાતની વેલાએ સવેરા ઉઠો;
દાતણ પાણી સર્વે કીજેજી. ૬

કેજીરે બાઇ! આશિષ દાતણની બીબીફાતમા શું કીજે;
તે દાતણનું ફળ શાહો દેશેજી. ૭

કેજીરે બાઈ! ચારે જુગમાં અમ્ તમ્ એકજ હુતા;
તે આજ ગોરની કળામાંહે બેઠાજી. ૮

કેજીરે બાઇ! બાઈબુઢાઈ તમને શિખામણ આલું;
તે ચિત્તમાં રાખીને ચેતાજી. ૯

કેજીરે ભાઈ! આપને પરતાપે ગોર ઈમામશાહ બોલ્યા;
તો સેવા વિના કેમ છૂટોજી. ૧૦

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૭ સાતમું.

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! હું છું ગુનેહ્‌ગાર બંદી તોએલી;
તમે કરો તે દયા ભાવજી. ૧

કેજીરે ભાઇ ! દયા રાખી વળી ઇમાન રાખો;
અમે શરણે તમારેજ બેઠાજી. ૨

કેજીરે ભાઇ ! ઘટ્માં છે ઘટ્ ને તમારી વાચા;
તો અમારી નિંદ્રાને ટાળોજી. ૩

કેજીરે ભાઈ! નિંદ્રાને ટાળી વળી સુધ્ધ બુધ્ધ દેજો;
તો દુનિયાનું હિરષ નવ આવેજી. ૪

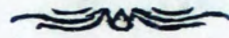
કેજીરે ભાઈ ! દુનિયાને હિર્ષે સર્વે દેવજ ભૂલ્યા,
તેની સુધ્ધ ન પોંતી છે કાઇજી. ૫

કેજીરે ભાઇ ! તે ગત્ દેજો જેમાં પરદાજ ખુલે;
બાઈ બુઢાઈ હોશે તેરી દાસીજી. ૬

સંપુરણ.

૯

જ્ઞાન ૮ આઠમું

શ્રી સદ્‌ગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઇ ! ગુનેગાર તે ગોરના ચોરજ હોએ;
જે વેદ વિચારી નવ ચાલેજી. ૧

કેજીરે બાઈ ! વેદ વિચારીને ગોરનરને ધાવે;
તે કાયકુ ગુનેહગાર હોવેજી ? ૨

કેજીરે બાઈ ! અરજ કરોગે તો ન્યાય મત પાઓગે;
હમ્ તમ્ હેં ગુરૂકે ચેલેજી. ૩

કેજીરે બાઇ ! સાહેબ સૌની આશાજ પુરે;
સોહી સાહેબ હે સુલ્તાનજી. ૪

કેજીરે બાઈ ! સેવા વિના બાઈ મેવા ન હોવે;
મેવા તો સાહેબજીકે નામેજી. ૫

કેજીરે બાઇ ! ભણે ગોર ઈમામશાહ એજ વિનંતી;
પરદા ખોલેગા મેરા અલ્લાહજી. ૬

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૯ નવમું

શ્રી બાઇ બુઢાઇ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! પાયા ભેદ અબ્ કાએકુ છુપાઓ;
હમ્‌તો લઈગે તુમારી પાસેજી. ૧

કેજીરે ભાઇ! અલ્લાહ ઈમામ હમ્‌તો એકજ લેખે;
ઉન્હેં કરમસેં ભેદ બતાવોજી. ૨

કેજીરે ભાઇ! સમજ વિનાં ઉંઘે મારગે હતા;
જાકુ નહિ આપકી સુધ્ધજી. ૩

કેજીરે ભાઈ! હમ્‌હી પાયા તો હમ્‌હી છુપાવે;
તુમે દિલમે ડર નહિ ધરનાજી. ૪

કેજીરે ભાઈ! પરદા ખુલા અબ્ કાએકુ છુપાઓ;
હમ્ નહિ બોલે કોઇકે આગેજી. ૫

કેજીરે ભાઈ! આપકા કહ્યા હમ્ ચિત્તમાંહે રાખ્યા;
ગુરૂજી તુમ્‌ભી ભેદ હમકુ દીઓજી. ૬

કેજીરે ભાઈ! બાઈબુઢાઇ તમારી બેહ્‌ના કહિયે;
બાપ દોનું કાહે એકજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૧૦ દશમું

શ્રી સદ્‌ગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! સાચું બોલો ગુરૂ શું સાચું જ બોલો;
તો ગુરૂ સૌનો છે નાથજી. ૧

કેજીરે ભાઈ! અઢાર ફરજંદ સુલ્તાનજ કહિયે;
તે સૌ એક બાપકા ફરજંદ લહિયેજી. ૨

કેજીરે ભાઈ! ઓલિયા ફરજંદ સુલ્તાનજ કહિયે;
ભાઈ ઉન્કી હે તું તો બેહ્નાજી. ૩

કેજીરે ભાઈ! ઓલિયા ફર્માનસેં હમ વિન્નતી કહેવેં;
તો ભાઈ બુઢાઈ હે હમારી બેહ્નાજી. ૪

કેજીરે ભાઈ! પરદા ખુલ્યા તો હમ્કુ રજા;
કરો હુંશિયારી શંભારીજી. ૫

કેજીરે ભાઈ! ગોર ઇમામશાહ રજાજ દેવે;
અશ્વારી અપ્ની સંવારીજી. ૬

સંપુરણ

જ્ઞાન ૧૧ અગિઆરમું

શ્રી બાઈ બુઢાઇ વાચા

કેજીરે ભાઈ ! દિવસ ઉગે ત્યારે ધંધામાંહે બેસીએ;
રાત્રે તો નિંદ્રા આવેજી. ૧

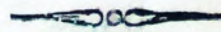
કેજીરે ભાઇ ! એ ખટ્ પોહોર અમે એમજ રહિયે;
તો વૈકુંઠ કયાં થકી લહિયેજી. ૨

કેજીરે ભાઇ ! સંસાર જુહો તેમાં કોઈ એક ચેતે,
ચેત્યાને દહિંતનું ડર નહિ લાગેજી. ૩

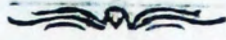
કેજીરે ભાઈ ! દુષ્ટિલોક બહુ નિંદાએ લાગે;
તેને સાહેબ ઘાણીમાં પીલાવેજી. ૪

કેજીરે ભાઈ ! બાઈ બુઢાઈકી વિન્નતી સુણલો;
તો હમકું ક્ષમા ખુદા આલેજી. ૫

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૧ રબારમું

શ્રી સદ્દગોર પીર ઈમામશાહ વાચા

કેજીરે ભાઈ! નિંદા થાએતો તેમાં રસ ઘણું જાણો;
તેમાં રસ ઘણેરૂં આવેજી. ૧

કેજીરે ભાઈ! નિંદા સુણો તો હમ્ ઘર મા આવો;
જઈ રહો પીઅરીયા માંહેજી. ૨

કેજીરે ભાઈ! ચાચા તાજ દિન નિંદાએ લાગ્યા;
તે ભરજોબનમાં જીવ દીધાજી. ૩

કેજીરે ભાઈ! એવી નિંદા અમારે ચિત્તમાં ન આવે;
ચિત્તમાં રાખે નવ્ જીવાએજી. ૪

કેજીરે ભાઇ! જુમ્લી જમાત સર્વ સ્વાર્થે લાગ્યા;
પણ અમૂરા પુરકા જીવ કોઇજી. ૫

કેજીરે ભાઈ! અમૂરાપુર લેના તો ક્ષમા શું રહેના;
ક્ષમા વિના તે નહિ આવેજી. ૬

કેજીરે ભાઈ! ગોર ઇમામશાહ અર્દાસ કહેવે;
કેહેવે તે શાહાનિ ઝારીજી. ૭

સંપુરણ

જ્ઞાન ૧૩ તેરમું

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા

કેજીરે ભાઇ ! તમે તો સરવે મેલીને બેઠા;
અમને સાસરીયામાં રહેવુંજી, ૧

કેજીરે ભાઈ ! અમારા સાસરા બહુ બલવંત કહિયે;
તે સૈયદ જલાલ જાની જેવાજી. ૨

કેજીરે ભાઈ! બાદશાહ પીર બહુ વાતું પીછાણે;
નિંદા એ પીર નીચું જુએજી. ૩

કેજીરે ભાઈ! લાજ શરમ જ્યારે કુટુમ્બકીનાં રહેવે;
ત્યારે જીવ્યું નાં જીવ્યું કહેવાએજી. ૪

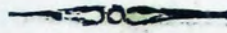
કેજીરે ભાઈ ! તમે નાંગા થઈ ફકીરજ થાશો;
પણ અમારે કેમ કરી ચાલેજી ! ૫

કેજીરે ભાઈ! સ્વાર્થ કારણ સરવે આવી મળશે;
જો કતલ ચાલેતો નાશી જાએજી. ૬

કેજીરે ભાઈ! બાઈ બુઢાઇ તારી એવી રીતે બોલ્યા;
જાહેર થઈ નાં રહેવાએજી. ૭

સંપુરણ

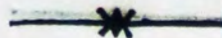
જ્ઞાન ૧૪ ચૌદમું

શ્રી સદ્‌ગોર પીર ઈમામશાહ વાચા

કેજીરે બાઈ! મોટપ જોશો તો મેળો નહિ થાશે;
સંસારમાં વગુતા રહેશોજી. ૧
કેજીરે બાઇ ! સાસુ સસરા તેરા મોટેરા કહિયે;
પણ બાપકા હે દર્વાનજી. ૨
કેજીરે બાઈ! તારે મારે હવે કાંઈનથી બોલવું;
આજ દાડાથી કોલેજ મૂકુંજી. ૩
કેજીરે બાઈ ! હવે અમારે પુરી ફકીરી જ લેવી;
તે હાંજર બેગની સાથેજી. ૪
કેજીરે બાઇ ! હમારી પાસે તો કાંઈ ચીજ નથી;
તારા ભાઇઓએ કાંઈ નવ દીધુંજી. ૫
કેજીરે બાઈ! તારે બાપે અમને ઈમાન આપ્યું;
તસ્બી શાકર હાથસું દીધીજી. ૬
કેજીરે બાઇ ! સંસારમાં તમારે હજાર વરસ રહેવું;
હમારી અજલ આવીને બેઠીજી. ૭
કેજીરે બાઈ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ સાંભલો બેના;
હવે અરજ હમારી એજ હોનાજી. ૮

સંપુરણ

જ્ઞાન ૧૫ પંદરમું

શ્રી બાઇ બુઢાઈ વાચા

કેજીરે ભાઈ ! અરજ તમારી તમ આપજ બુજો;
અરજ અમારી તમ પાસેજી. ૧

કેજીરે ભાઈ ! અરજ કરતાં કાંઈ વીલંબ નાં કીજે;
ઇસ અરજમે શાહા નિઝારીજી. ૨

કેજીરે ભાઈ ! ક્રિયા કરવી તો આશાણુ ગ્રહી રેહણા;
તો નાત જાત ભ્રમના નાં રેહેવેજી. ૩

કેજીરે ભાઈ ! દીનકે મયાન દો દો તલ્વારનાં છાજે;
હમ ભુલડાને મારગે લગાડોજી. ૪

કેજીરે ભાઈ ! હમે જાણ્યું દોનું મારગ રાખે;
પણ દીશે છે દોહેલો ઠામજી, ૫

કેજીરે ભાઈ ! દીનકા નગારા મેરે દિલમેં વાગ્યા;
હમભી ચલેં તુમ સાથુંજી; ૬

કેજીરે ભાઈ ! બાઇ બુઢાઈ અરજ વિન્નતી બોલે;
તમે શાંભળો રિશામણા ભાઇજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૧૬ સોળમું

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહ વાચા

કેજીરે ભાઈ! તમે પોતાના જીવ કાજેજ ચાલો,
તેપણ જોત દેખીને તમે આવોજી. ૧

કેજીરે ભાઈ! કવણ અર્થે આજ કોઈ ન આવે,
સૌ કોઈ સ્વર્ગજ માંગેજી. ૨

કેજીરે ભાઈ! અમે તો સ્વર્ગ નાનપણમાં જોશું,
તે પણ આપનાં વચન પ્રમાણેજી. ૩

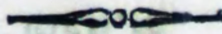
કેજીરે ભાઇ! સ્વર્ગ તમે જે આજેજ માંગો,
તે અમે કયાં યકી દૈયેજી. ૪

કેજીરે ભાઇ! ક્રિયા કરો તો તમે તે ઠામે પોહોંચો,
વળી હુરાંઉં શું હોશે મેળોજી. ૫

કેજીરે ભાઇ! જીવતા અમરાપુરી કોઇ નવ લેશે,
મૂવા પછી કોઈ કોઈને જડશેજી. ૬

કેજીરે ભાઇ! ભણે પીર ઈમામશાહ યેહીજ વિન્નતી,
ક્રિયા વિના કોઈ નવ્ પામેજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૧૭ સત્તરમું

શ્રી બાઇ બુઢાઈ વાચા

કેજીરે ભાઈ! સંસારનાં સર્વે રંગજ મેલ્યા,
હવે ક્રિયાકો ભેદ બતાવોજી. ૧

કેજીરે ભાઈ! જિસ ક્રિયામેં જીવ ધારણ રહેવે,
સોહી ધારણકા ભેદ બતાવોજી. ૨

કેજીરે ભાઈ! ઘેર બેઠા અમે બંદગીજ કીજે,
જિસ્મે અલ્લાહ મેરા રીઝેજી. ૩

કેજીરે ભાઇ! સુતક પાતક જાઇ દિલકા તાલા ખૂલે,
અંત્તર મેવા મુકત પાવેંજી. ૪

કેજીરે ભાઈ! બાહોંતેર કોઠે બીચ નોબત બાજે,
એસા ભેદ હમકુ બતાવોજી. ૫

કેજીરે ભાઈ! નાભી કમલ આગે જંત્રી છાજે,
ઉસ્મેભી જોતજ આવેજી. ૬

કેજીરે ભાઈ! બાઈ બુઢાઈ તમારી બોલે,
અમને અજંપા જાપ જ આવેજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૧૮ અઢારમું

શ્રી સદ્દગોર પીર ઇમામશાહ વાચા

કેજીરે ભાઈ! ભરજોબન પહેલાં વાળીને લીજે,
અને કાળ ક્રોધ નાં કીજેજી. ૧

કેજીરે ભાઈ! મોટપ માંહે જ્યારે નાનપ લીજે,
ત્યારે બ્રહ્મ કલા હૃદય આવેજી. ૨

કેજીરે ભાઈ! ગરીબ મુસાફરની સેવાજ કીજે,
તે આગળ હાથ જોડી રહીજેજી. ૩

કેજીરે ભાઈ! અનસૂયા મહા સતીજ કહીયે,
સર્વે ઉન પીછેજ ચાલેજી. ૪

કેજીરે ભાઈ! ધ્રુપતિ સરખી કોઈ નાર નાં કહિયે,
સો ભી કીશી શું નવ બોલેજી. ૫

કેજીરે ભાઈ! માતા કુંત્તા સરખી કોઈ શીળ ન કહિયે;
જાકું દેવ સલામે આવેજી. ૬

કેજીરે ભાઇ ! તારા રાણી સરખી કોઈ શીળ ન કહિયે,
વિશ્વામિત્ર હાથ વેચાણાજી. ૭

કેજીરે ભાઈ ! સીતા સરખી કોઇ સતી ન દેખી,
જેણે શબ્દ ગુરૂકા રાખ્યાજી. ૮

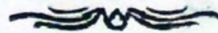
કેજીરે ભાઇ ! અયેસા શીળ જબ ઇન્હુને રાખ્યા,
ભોંહોંતેર કોઠે વાચા દીઠીજી. ૯

કેજીરે ભાઈ ! જંત્રી વાજા તો ઈન્હું કું શોભે,
જિન્ને કાળ ક્રોધ સર્વે કાઢયાજી. ૧૦

કેજીરે ભાઇ ! અજંપાજાપ તો ત્યારેજ આવે,
જ્યારે ઇન્‌ સરીખા જીવ થાએજી. ૧૧

કેજીરે ભાઈ ! ગોર ઇમામશાહ એવા વાણીજ બોલ્યા;
તે સોહબત જોઈને ચાલોજી. ૧૨

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૧૯ ઓગણીશમું

શ્રી બાઈબુઢાઇ વાચા.

કેજીરે ભાઇ ! એવીયું વાતું તમે અમને સંભળાવો,
તો એ વાતું આગળ કેમ ન કહ્યુંજી ? ૧
કેજીરે ભાઈ! તે વેળામાં અમે કયાંજ હોતા ?
તે ભેદ કથો મોરા ભાઇજી. ૨
કેજીરે ભાઈ! તે વેળા તમે આજજ જાણો;
તે સતીયુંને પરતાપેજી. ૩
કેજીરે ભાઈ! જે કહો તે હમે આજજ માને;
જો ફરમાવો શો શિર ચઢાવુંજી. ૪
કેજીરે ભાઈ! કામ ક્રોધ અહંકારજ મેલ્યા,
કહો તો કોઇ શું વાત ન કીજેજી. ૫
કેજીરે ભાઈ! આસણ દીઓ હવે આશ તમારી,
ગોર કબીર દીનકી હિંયાળીજી. ૬
કેજીરે ભાઈ! જુગો જુગકા અબભારજ ટાળો,
તો મેળા બીબીયોં કાજ હોવેજી. ૭
કેજીરે ભાઈ ! જોત વિના કછુ આનંદ ન હોવે,
ખાલી ભાંડે કામ ન સીજેજી. ૮
કેજીરે ભાઈ ! બાઈબુઢાઇકી વિનંતી એયેશી,
હવે ચિત્ત રાખો મોરા ભાઇજી. ૯

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૨૦ વીશમું

શ્રી સદ્દગોર પીર ઈમામશાહ વાચા

કેજીરે બાઈ! સુનો જ્ઞાન અબ ચિત્તજ ધરના,
અને દુઆ સુનંત સબ સંવારોજી. ૧

કેજીરે બાઈ! દુઆ સુનંત જબ તમકું આવે,
તબ ઘટમાં જોત હોવેજી. ૨

કેજીરે બાઈ! ઘટકી જોત જબ દિલમાં આવે,
તબતાલી બોહોંતેર કોઠે લાગેજી. ૩

કેજીરે બાઈ! તાલી આવે ત્યારે તાલાજ ખુલે;
તબ અનાજ કોઈ પેટભર નાં ખાવેજી. ૪

કેજીરે બાઈ! જંતર તબ જોર કરેગા,
તબ અજંપા જાપ ઉઠેગાજી. ૫

કેજીરે બાઈ! આપ ઘરમે બોહોત દ્રષ્ટિ પોહોંચી,
તબ હમ્ તુમ વલી ભેળા હોવેજી. ૬

કેજીરે બાઈ! ભણે ગોર ઇમામશાહ,હવે વિલંબ ના કીજે;
હાથે રાંધીનેજ ખાજો. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૨૧ એકવીશમું

શ્રી બાઈ બુઢાઇ વાચા

કેજીરે ભાઈ! દુઆ સુન્નતકા હમ્ ભેદનાં જાણે,
તમ્ આપ હમ્કુ શિખાવોજી. ૧

કેજીરે ભાઇ ! ખાણા પીણા હમ્ હાથું પકાવેં,
અબ દાસીશું કામ ન લેણાજી. ૨

કેજીરે ભાઇ ! તમે કહો તે ધંધોજ કરેં;
ભાંત ભાંતકા ગુલ શીવેંજી. ૩

કેજીરે ભાઈ! ઉસ ધંધેમેં લેકર ખાનાજ ખાવેં,
ઔર પેટકુ પાટા ભી દેવેંજી. ૪

કેજીરે ભાઇ ! જિસ્ બાતુંમે અલ્લાહ નબી રાજી;
ઉસ્મે મારગ સોહેલા પાવેંજી. ૫

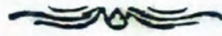
કેજીરે ભાઇ! આપણે નાના દાદા ઉપર કશાણીજ બીતી;
આપણે ઉસસે મોટેરા નાંહીજી. ૬

કેજીરે ભાઈ! બાઇ બુઢાઇકી વિન્નતી સુણો;
હમતો શાહોજી કે હાટ બેચાણાજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૨૨ બાવીશમું

શ્રી સદ્દગોર પીર ઇમામશાહ વાચા

કેજીરે બાઇ ! વિન્નતી તમારી હમ્ ચિત્તમાંજ રાખું,
તો ચિત્ત મન એક પીછાણોજી. ૧

કેજીરે બાઇ ! શિર દીધું ત્યારે કેવોજ ભય છે ?
તે ભયને તમે મેલી દેજો. ૨

કેજીરે બાઇ ! સત્પંથસેવ્યામાં ભય છે કેવો ?
સત્પંથ શું રાખો સેવાજી. ૩

કેજીરે બાઇ ! જીકર ફીકર પેહેલાં ચિત્તમાંજ રાખો;
તો દુઆ શુન્નત શિર લેજોજી. ૪

કેજીરે બાઈ ! દુઆ શુન્નત મઉલાઅલીકી કહિયે;
જિસ્કે જાપશેં બરકત્ આવેજી. ૫

કેજીરે બાઇ ! બરકત્ આવે ત્યારે સબ કુચ્છ પાવે;
તો ઇમાન ભી સાબિત્ રેહવેજી. ૬

કેજીરે બાઇ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ કેટલું સમ્જાવું;
તમે થોડામાંહેથી થોડું લેજોજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૨૩ ત્રેવીશમું

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા

કેજીરે બાઇ ! ક્ષોભ કારણ બહુ દુ:ખ દોહલા;
પેહેલું આશણ દૂધજ જોઇએ જી. ૧

કેજીરે બાઇ ! દૂધ આચરણ તે તમેજ થાઓ,
તો હમ્કુ ભી દૂધ સોહાવેજી. ૨

કેજીરે ભાઇ ! મેરમનો શું કામજ દીશે;
જો દયા કરો મોરા ભાઇજી. ૩

કેજીરે ભાઇ ! જગ્યા મગ્યા પેહેલીજ માટીજ જોઇએ,
સોહી માટી મેરી કાયાજ જાણોજી. ૪

કેજીરે ભાઇ ! મેરણ એક તિલ હમ્કુ ચખાવો;
દુજા કાએકો મેરમ ચાહિયેજી. ૫

કેજીરે ભાઈ ! ગ્રથગોલો જ્યારે આવી તરેહ મળે;
પછી કયશા વલોણા વલોવેજી. ૬

કેજીરે ભાઇ ! બાઇ બુઢાઇ છોટેરી આંખે;
અને અપના જીવને સમ્જાવેજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૨૪ ચોવીસમું

श्री सद्‌गोर पीर ईमामशाह वाचा.

કેજીરે બાઈ ! સમ્રજાવવું બહુ મુશ્કિલ જાણો;
એવા સમ્રજે તો સારા સંસારજી. ૧

કેજીરે બાઈ ! આંટ ક્રોડ બ્રહ્માએ તપ્ર સાધ્યા;
તોએ મેરમહિન્ હાથનાં આયાજી. ૨

કેજીરે બાઈ ! નવખંડ પૃથ્વી સલામજ કીધા;
તોએ મેરમ કિન્ને નાં દીધાજી. ૩

કેજીરે બાઇ ! અઢાર ભાર વનસ્પતિ પાન પાન સોધ્યા;
તોભી મેરમ હાથુંનાં આયાજી. ૪

કેજીરે બાઇ ! સાત સાહેરમાં જાકર સોધ્યા;
તોએ મેરમ નાંહી પાયાજી. ૫

કેજીરે બાઇ ! ગ્રથ ગોલોભી તબ હાથુંજ આવે;
જબ સાચા મેરમ હાથ લાગેજી. ૬

કેજીરે બાઇ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ સાંભળો બેના;
આ તો મેરમ મલશે દોહલાજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૨૫ પચીસમું

શ્રી બાઈ બુઢાઇ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! નવખંડ પૃથ્વી તો નારાયણ બૂઝે;
ઉંવાંસે રસ હમકું દેણાજી. ૧

કેજીરે ભાઇ! આઠ ક્રોડ બ્રહ્મા હમ તુમકુ જાણે;
ઓર કાહેકું ઢુઢણ જાવેંજી. ૨

કેજીરે ભાઇ! અઢાર ભાર વનસ્પતિ તેરે હાથકે નીચે,
પાંત પાંત હે તેરા મુખજી. ૩

કેજીરે ભાઈ! સાત સાહેર તેરી કાયાજ ભણિયે;
હમ્ ઉંવાંસે મેરમ માંગેજી. ૪

કેજીરે ભાઈ! બાઈ બુઢાઈ તુમે કિત્તાક કેહેવે;
તુમ દયા કરોને દિવાનજી. ૫

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૨૬ છવીસમું

શ્રી સદ્દગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઈ! દીવાન હાકમ્તો અલ્લાહકું કહિયે;
જિસ્કી કુદરત સબ્ પસારીજી. ૧

કેજીરે બાઈ! સબકુચ્છ યેહ મેરી કાયામે કીના;
સો હમ્તો હે ગરીબ નિઝારીજી. ૨

કેજીરે બાઈ! હમ્ તુમ દોનું એકજ હીંગે;
પણ શબ્દ રૂપજ ન્યારાજી. ૩

કેજીરે બાઈ! શબ્દ દેવે તબ બુદ્ધજ આવે;
સો કાચે પાઈએ બુદ્ધ નાંહીજી. ૪

કેજીરે બાઈ! કાચે પાઇએ જે કોઈ બુદ્ધજ રાખે;
સોતો ફિર ફિર અવતાર લેવેજી. ૫

કેજીરે બાઈ! અવતાર લિઆતો જન્મ ગમાયા;
તો કહાંસે મુકિત માંગેજી. ૬

કેજીરે બાઈ! ભણે ગોર ઈમામશાહ શાંભલો બ્હેના;
સમજ વિના શુદ્ધ નહિ પાવોજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૨૭ સત્તાવીશમું

શ્રી બાઇ બુઢાઇ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! ખોજી ખોજી હમ મારગ પાયા;
સો કાચા મારગ નહિ જાણુંજી. ૧
કેજીરે ભાઈ! અવતાર હમારા ઇસ્સિ ઘરમાં આયા;
તબ સંદલ સૂરાણ સંવાર્યાજી. ૨
કેજીરે ભાઈ! અનંતકા ધણી મેરા બાપજ કહિયે;
જિસ્કુ સરવે સૂજના હોતીજી. ૩
કેજીરે ભાઈ! જિસ્કી શરણાગત્ સબકોઇ રેહેવે;
ઉન્કી યુકિત ન્યારી જાણોજી. ૪
કેજીરે ભાઈ! ઉન્કે મુખશે હમ યુંહી સૂન્યા,
કે હમ્શે મોટેરા ભી હોવેજી. ૫
કેજીરે ભાઈ! એસા શબ્દ હમ્ બાવાકા શુનિયા;
તબહી હમ્ તુમ્કું કેહવેંજી. ૬
કેજીરે ભાઈ! ભણે બાઈ બુઢાઈ સુણો મોરે મોટા;
યેહી ભેદકી શુદ્ધ હમ પાઇજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૨૮ અઠ્ઠાવીસમું

શ્રી સદ્દગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

કેજીરે ભાઇ ! ભેદ પાયા સો હમ્કુ બતાઓ;
હમ્ભી શુધ્ધ કછુ પામેજી. ૧
કેજીરે ભાઇ ! શુધ્ધ આવે તબ બુધ્ધભી આવે;
હમ્હેં નાનેરા તેરા ભાઇ. ૨
કેજીરે ભાઇ ! અન્નતકા ધણી તેતો મોટેરા કહિયે;
જિસ્કી શાખ નવખંડ માંહીજી. ૩
કેજીરે ભાઈ! ઉન્કે મુખકી બાતાં જો સુનિયાં;
ઉસ્કી હમ્કુ ખબર કછુ નાહીંજી. ૪
કેજીરે ભાઇ ! ખબર મીલે તો ઉસ શબ્દ પર ચલના;
તબ હી મેલા દિનકા પાવેજી. ૫
કેજીરે ભાઈ! દિનકા મારગ યેહીજ કહિયે;
શબ્દ શુણિયે અપ્ને કાનજી. ૬
કેજીરે ભાઇ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ હમ્કુ શંભલાવો;
તો મોક્ષ મારગ હમ્ભી પાવેંજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૨૯ ઓગણત્રીસમું

શ્રી ભાઇ બુઢાઈ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! મોક્ષ મારગકી સુનોરે બાતાં;
હમ્મેશે પૂંછો ભલે યેહી ઘાતાંજી. ૧

કેજીરે ભાઇ ! સોને રૂપેકા હે વેઢ તુમ્હ હાથે;
ઔર ત્રુઆ કડિયા બિરાજેજી. ૨

કેજીરે ભાઈ? ત્રુઆ કડિયાકી શુદ્ધ્જ હોવે;
તો હમ્મી સોનેકા મૂલ પાવેંજી. ૩

કેજીરે ભાઇ ! જિસ વખત આપે જામા સમાર્યા;
તબ હમ્હ હજુરીમાં બેઠાજી. ૪

કેજીરે ભાઇ ! સેહેદ શાકર જબ હમે મૂખમાંહી દીતી;
તબ બાવા વચન યેહી બોલ્યાજી. ૫

કેજીરે ભાઇ ! જાગતી જોત સબ તુજકુહી દીની;
યેહી બાવાકે મુખશે શુનિયાજી. ૬

કેજીરે ભાઇ ! નવખંડ માંહે તમને બ્રહ્માજ કહિયેઃ
અયેશા શબ્દ હમને પાયાજી. ૭

કેજીરે ભાઇ ! ભાઇ બુઢાઇ સાચી વાતજ કહેવે;
છેડા તુહ્મારા તબ્હીશેં પકડયાજી. ૮

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૩૦ ત્રીશમું

શ્રી સદ્દગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

કેજીરે ભાઇ ! તેનો છેડો પકડો જેણે નવખંડ સર્જયા;
અને સર્જયા તે સંસાર સારાજી. ૧

કેજીરે ભાઇ ! આદ બ્રહ્મા તે તો સાચાજ જાણો;
જિસ્થી ચારે વેદ પ્રકાશ્યાજી. ૨

કેજીરે ભાઇ ! આપની વાતું જો ચિત્તમાંહી ધરશો;
તો તમ્કું ભાઈ ! નહિ બોલાવેજી. ૩

કેજીરે ભાઇ ! માતા દેવે તમ્કું તમારે ભાઇજ દેવે;
દેવે સો માન બોહોતેરાજી. ૪

કેજીરે ભાઇ ! અમારી પાસે તો ખાવા પીવા નાહી;
અને નાંહી જુમ્લી જમાતજી. ૫

કેજીરે ભાઈ ! ખાવા પીવાની હમને ઓશિયાળી;
હમ્શું બોહોત નહિ કછુ હોવેજી. ૬

કેજીરે ભાઈ ! ગુરૂ ઈમામશાહકી શુણો વાણી,
એસા ભૂખ્યા હે પેટ અપારી જી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૩૧ એકત્રીસમું.

શ્રી બાઇ બુઢાઇ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! ભૂખ્યા તૃષ્યાકુ ખુદા રોટીજ દેવે;
 ઓર માનતો બ્રહ્માજી હાથુંજી. ૧
કેજીરે ભાઈ! જીુમ્લી જમાત સર્વ ખુદાકા કહિયે;
 ઓર ધન્ન માલહે સબ્ તેરાજી. ૨
કેજીરે ભાઇ! મેરા માલ હે સો તેરી સાત પેઢી ખાવે;
 ભલે ખાએ હમ્કું હે ઉંડણાજી. ૩
કેજીરે ભાઈ! તેરી ફકીરી સો હમ્નેહી કબૂલી;
 કબૂલીંગે કાજી મુલ્લાં પાસેજી. ૪
કેજીરે ભાઈ! દિનકા સોદા સો ખંડા કેરી ધાર;
 જો કાહેર હોયેસો નર્કે જાવેજી. ૫
કેજીરે ભાઇ! હિરામોતીકી અબ ગાંઠડી કીની;
 જિસ્મે મોક્ષ મારગ સબ કીનાંજી. ૬
કેજીરે ભાઇ! ભણે બાઇ બુઢાઈ ઉમ્મત નબીકી;
 અબ છેડા મેરે શિરપર વાશોજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૩૨ બત્રીસમું.

શ્રી સદ્‌ગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઇ! ઉમ્મત નબીકી સારા સંસાર જાણો;
ત્યું પીર પેગામ્બર શુલ્તાનજી. ૧

કેજીરે બાઇ! સબ નબીયુંમેં હે.મહમ્મદ શિરદાર;
જિસ્પે કુર્આન ઇર્કિન આયાજી. ૨

કેજીરે બાઇ! અબ કરલો જીવકી મુક્તિકી બાતાં;
અબ દુજી બાતાં નવ કીજેજી. ૩

કેજીરે બાઈ! દુજી બાતોં માંહે ભેદ ન આવે;
કરો અબતો ભેદકી બાતાંજી. ૪

કેજીરે બાઈ! નહિ ઠામ નહિ ઘર હે હ મારા;
અને નાંહી કાંઈ તકિયાજ કીનાજી. ૫

કેજીરે બાઈ! હાજર બેગશું હમ અરજજ કીનાં;
ઓર દુઆ સુન્નત ભેદ લીનાજી. ૬

કેજીરે બાઇ! હાજર બેગશું જઈ કુમ્ભજલ થપાવો;
પીછે થપાવો હમારે હાથેજી. ૭

કેજીરે બાઇ! ભણે ગોર ઈમામશાહ ઈમાનજ રાખો;
નહિકાં દિન દુનિયાં બેથી જાશો. ૮

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૩૩ તેત્રીસમું.

શ્રી બાઈબુઢાઈ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! દિન દુનિયાંશું જબ હમ્ જાવેં;
તબ બંધન તુમારા કયું રેહવેજી. ૧

કેજીરે ભાઈ! હાજરબેગ આગલ હમ્ કિશ વખત જાવેં;
સોહી જાનેકા વખત ફર્માવોજી. ૨

કેજીરે ભાઇ! સોહીવખત હમ્ ચિત્તમાંહે રાખેં;
ઓર ઠામ ઠેકાણા બતાવોજી. ૩

કેજીરે ભાઈ! કોનસા ઠામ ને કોન ઠિકાના;
સોહી ભેદ કહો મેરે ભાઈ. ૪

કેજીરે ભાઈ! જોત જુગત હમતો કબુઅ ન દેખી;
ઓર નાંહી બૂઝે ઉસ્કા ભેદજી. ૫

કેજીરે ભાઈ! તુમ્હી બતાવો હમ્કો યેહ ભેદ;
તો જાવેં હાજરબેગકે પાસેજી. ૬

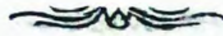
કેજીરે ભાઈ! નહિ કછુ જાને નહિ કછુ બૂઝે;
સોકયુંકર જાવેં ઉન્કે આગેજી. ૭

કેજીરે ભાઈ! હાજરબેગકું કયુંકર બુલાવેં ?
સોહી ભેદ બતાવો મોરા ભાઇજી. ૮

કેજીરે ભાઈ! બાઈબુઢાઇ ભણે જજ્માન તેરી;
હમ્કું શબ્દ શિખાવો મોરા પીરજી. ૯

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૩૪ ચોત્રીસમું.

શ્રી સદ્‌ગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

કેજીરે ભાઇ ! શબ્દ કે જજમાન સબ કોઈ હોવે;
પણ સાચા નબી સબકા પીરજી. ૧

કેજીરે બાઈ ! અપ્ને ઘરમે જજમાની કેશી ?
અપ્ને અધીકે હેં ગુલામજી. ૨

કેજીરે બાઈ ! હાજરબેગ તો અપ્ને દરવાજે રેહતા;
પણ દૌલત બાપે ઉન્કુ દીતીજી. ૩

કેજીરે બાઈ ! ઉન્કુ શુદ્ધ સબ પિયુજી કેરી;
હમ્તો હેં બાલક સ્વરૂપજી. ૪

કેજીરે બાઇ ! બાપકે બારણે બેઠકજ હોતી;
ત્યાં થાપના થાતી સાચીજી. ૫

કેજીરે બાઇ ! તમારે સસરે કે ઘેર કુરાન બોતેરા;
ઓર તસ્બી કુરાનકી બૂઝેંજી. ૬

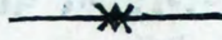
કેજીરે બાઈ ! હમારે ઘરમેંબી કુરાનજ બૂઝેં;
ઓર અવર કછુ નાંહી જાણેજી. ૭

કેજીરે બાઈ ! સોહી બાતાં જો જાહેર હોવે;
તો મુસલમાન નીકલકર મારેજી. ૮

કેજીરે બાઇ ! ભણે ગોર ઈમામશાહ હમ્કુ હે બીક;
ઉસ કારણ થરથર કાંપેંજી. ૯

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૩૫ પાંત્રીસમું.

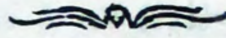
શ્રી બાઇ બુઢાઈ વાચા

કેજીરે ભાઇ ! થરથર કાહેકું મન ખોફજ રાખો;
હમ્ સબ બૂઝે તમ્ બાતાં. ૧
કેજીરે ભાઇ ! સત્પંથકી રાહ સાચીજ જાણું;
ઈત્ના હમ્બી સમ્જે હે સારજી. ૨
કેજીરે ભાઈ! બાપકે ડેલેમેં કરેજો પૂજા;
તો જો ચાહિયે સો હમહીં મંગાવેંજી. ૩
કેજીરે ભાઈ! ખાંડ ગ્રથ ઓર પાની ચાહિયે;
ઔર મેવા અનેક મંગાવેંજી. ૪
કેજીરે ભાઈ! એલચી જાવંત્રી ઓર જાયફલ ચાહિયે;
લવિંગ ઔર કુચ્છ સામાનજી. ૫
કેજીરે ભાઈ! ઠામણા વાસણ સારે મંગાવું;
જો મુખશે બોલો સોહી લાવુંજી. ૬
કેજીરે ભાઈ! હમ્માલ મજુરને પરદા મંગાવું;
લાકડાં લોઢાં કહો સોહીજી. ૭
કેજીરે ભાઈ! ઉંચ બીચ હમ જાકર લાવેં;
ઔર સબ કુચ્છ તુમકું દીયાજી. ૮

કેજીરે ભાઈ! કિત્તે હજાર રૂપે નગદ દેવે ?
ગુલામ ચાહિયે હજુરજી. ૯
કેજીરે ભાઈ! હાજરબેગકું જો ઘોડા ચાહિયે ?
તો હમ દેવેં જોડ વેલાજી. ૧૦
કેજીરે ભાઇ ! કહો તો ઓલિયાસેં મેળા કરાવેં ?
ઓર કાજી પાદશાહકી મોહોરાંજી. ૧૧
કેજીરે ભાઇ ! સર્વે જમાતું તમ પાસેજ આવેં;
તમારી રજા વિનાં કાંઈ નહિ હોવેજી. ૧૨
કેજીરે ભાઈ! જો મેરી માયાસો તુમ્કું હલાલ;
તુમ છોડો સો હમ ખાવેંજી. ૧૩
કેજીરે ભાઇ ! બાઈ બુઢાઈ એણીપેર બોલ્યા;
હમ તો શબ્દું તેરે બંધાણાજી. ૧૪

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૩૬ છત્રીસમું.

શ્રી સદ્‌ગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઈ! હમ શું બંધાણા તબ કયેસી માયા ?
માયાકા નહિહે રંગાજી. ૧
કેજરે બાઈ! બીછાણા દીયાને મેવાજ લેણા;
તબ લેકર કયાસો કરનાજી. ૨
કેજીરે બાઈ! જુમે રાતે તમ આપ પખારો;
અને ધુપ દિવા રચના કરનાજી. ૩
કેજીરે બાઈ! કુમ્ભ જલકા જબ શબ્દજ લેના;
પીછું હમ તુમ્કો શબ્દજ કહેનાજી; ૪
કેજીરે બાઈ! બોહાત કેહેણેસે કછુ કામજ નાંહી;
હમ ઓર હાજરબેગ સિધાવેંજી. ૫
કેજીરે બાઈ! તમારે કાજ હમ ઈત્ના દિન રેહેવે,
પીછે હમકું હુકમ સર રેહેણાજી. ૬
કેજીરે બાઈ! જુગત દેખી તુમ મુકતશું રેહના;
કાયા કાલે ચલ જાશેજી. ૭
કેજીરે બાઈ! તેરી માયા લેઈ હમ જો :ખાવે;
તો ધર્તિ આકાશ બિચ કયું રેહેવેંજી. ૮

કેજીરે બાઈ! તેરા મેરા ખેલ જબ જાહિર હોયગા;
તબ સમુદ્ર છલેગા પાણીજી. ૯

કેજીરે બાઈ! છાની બાતાં જબ જાહેર હોયગી;
તબ મચ્છાશિર જોર એક આવેજી. ૧૦

કેજીરે બાઈ! જિત્તા મચ્છા જાહેર જો હોવે;
તિત્તા તો જાહેર જો દેખેજી. ૧૧

કેજીરે બાઈ! સાહેર ભરિયા શો કોઇ કોઈ પીવે;
જો પીવે સો પાકજ હોવેજી. ૧૨

કેજીરે બાઇ! ભણે ગોર ઈમામશાહ હમ સ્વર્ગ જાએગે;
સો તમકું કહુ સાચી બાતજી. ૧૩

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૩૭ સાડત્રીસમું.

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! સાચી બાતાં તે તો સાચીજ કહિયે;
સાચા બિના સ્વર્ગ નાં પામેજી. ૧
કેજીરે ભાઇ! જુમેરાતકું જો હમ ડેલે બિચ જાવેં;
સો એકલી કે લોડિયાં સાથજી. ૨
કેજીરે ભાઇ! એકલી તે આધી રાતકુંજ આવે;
સો હાજર બેગકું કેહ છોડોજી. ૩
કેજીરે ભાઈ! મેવા દુઆ કોન લેકર આયગા?
સો તુમ કહો ઉસ્કા ભેદજી. ૪
કેજીરે ભાઈ! બોબી રાતકું ચલ કર આઇ;
સો આઈ પિયરીયે દ્વારજી ૫
કેજીરે ભાઈ! આગળ આવી ગુરૂ ઇમામશાહ બેઠા;
હાજરબેગ દરવાજે બહારજી. ૬
કેજીરે ભાઇ! બાઈ બુઢાઇ એવી વિન્નતી બોલે;
બિરદ પાલો ગુરૂ સાચાજી. ૭

સંપુરણ

જ્ઞાન ૩૮ આડત્રીસમું.

શ્રી સદ્દગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! બિરદ તેરા ખુદા કબુલ સો કરે;
અબ કરો અયેસી તૈયારીજી. ૧
કેજીરે ભાઈ! બિરદ પાલી સત્ય ધર્મમાં આવી;
હાજર બેગ હુવા હજુરજી. ૨
કેજીરે ભાઈ! ઘટ્ટ પુજીને પાટ પુજા દેખાડી;
કુંભજલ વરત દેખાડયાજી. ૩
કેજીરે ભાઈ! ભાઈ બુઢાઇકે દ્રષ્ટે ખોટજ આવી;
યેહતો કુરાન બીચ નાંહીજી. ૪
કેજીરે ભાઇ ! હમ્ આગું તુમ્કુ કિત્તાજ કહ્યા;
યેહતો ઓર મારગ કછુ જાનોજી. ૫
કેજીરે ભાઈ! સત્ય મારગ જો સત્ય શું રાખો;
તો અમારે ઘેર તુમ આવોજી. ૬
કેજીરે ભાઈ! ભણે ગોર ઇમામશાહ શુંણો મેરી બેની;
અમારા મારગ તમે દેખ્યાજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૩૯ ઓગણુચાલીસમું.

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! અયેશા મારગ હમ કભુએ નાં દેખ્યા;
નહિ શિખ્યા ઓર શુનિયાજી. ૧

કેજીરે ભાઈ! બાપ આંપણો તે શાહને સેવતા;
એવા સત્પંથ સાચાજ જાણોજી. ૨

કેજીરે ભાઈ! તારે મારે હવે સલા માલેકી કહિયે;
પણ વચન શિરપર લહિયેજી. ૩

કેજીરે ભાઈ! ઘટ થાપ્યાને પાટજ માંડયા;
અને કુંભજલ અમે લીનાજી. ૪

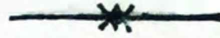
કેજીરે ભાઈ! કુંભજલ વેદ પ્રમાણે સાચા;
પણ હાજરએગ હાથે લીનાજી. ૫

કેજીરે ભાઇ ! તમારે આગે હમ તો શિર ધરિયા;
પમ હમૂકુ દિદારજ દેજોજી. ૬

કેજીરે ભાઇ ! બાઈબુઢાઇ એવી અરદાસ બોલ્યા;
તે પીઅરકે ઘર માંહેજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૪૦ ચાલીસમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઈ! પીઅર કે ઘરમાં ધરમ રચનાં;
તે પહેલી થાપના હાજરબેગ કર્તાજી. ૧
કેજીરે બાઈ! યેહ મુખી પિતાજીકે ધર્મકાજ કહિયે,
બાલક પીર સર્વે જાણેજી. ૨
કેજીરે બાઈ! ઉન્કે હાથમે અપ્ને બાલક ખેલે;
તાકે આગે છુપી કહાં જાવેંજી. ૩
કેજીરે બાઈ! હાજરબેગ અસલ ગુલામ હમારા;
સો હમ્ ચીચા કર બોલેજી. ૪
કેજીરે બાઇ! આપકા વચન હમ્કો અયેસા જો હે;
કે હાજરબેગકે સાથ ચલનાંજી. ૫
કેજીરે બાઇ! પેહેલી થાપ હાજર બેગ કરેગા;
હમ્ તુમ્ જા નુર પીવેંજી. ૬
કેજીરે બાઇ! ભણે ગોર ઈમામશાહ શાંભલો બ્હેનાં;
કાયા કાલે ચલકર જાવેજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૪૧ એકતાલીસમું

શ્રી બાઈ બુઢાઇ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! કાલે કાયા ચલકર જાશે;
 પણ સંપુરણ બચન અમ્મર નાંહીજી ? ૧
કેજીરે ભાઈ! જો ફર્માવો સો હમ્ શિર ચડાવે;
 હાજરબેગ બુઢ્ઢા પિછાણેજી. ૨
કેજીરે ભાઈ! પેહેલી થાપનાં હાજરબેગજ દેવે;
 હમ્ હાથું કર કર લેવેંજી. ૩
કેજીરે ભાઇ! વાચાકા ભણિયા તમારે જો રેહેવે;
 તો હમ્ ચાલેં તમારી સાથેજી. ૪
કેજીરે ભાઈ! ચલકર તુમ આપ બેચોગે!
 તોબી ઇમાન નહિ જાવેજી. ૫
કેજીરે ભાઈ! હમ્ તમારી શરણેજ રેહેવેં;
 હમારે તુમ હો બડેરે ભાઇજી. ૬
કેજીરે ભાઇ! અયેશા જ્ઞાન બાઈ બુઢાઇ બોલ્યા;
 હમ્કુ અમીરસ પાઓજી. ૭

સંપુરણ.

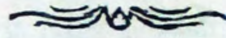
જ્ઞાન ૪૨ બેંતાલીશમું

શ્રી હાજરબેગ વાચા.

કેજીરે બેટી ! શુણો વેણુ હમારા ચિત્ત રાખો;
અબ બાવાતો હે નાના રૂપજી. ૧
કેજીરે બેટી ! હમ્ બુદ્ધા બોહોત દિન્જ હુવા;
તમારે ઘરમે જોબન સ્વરૂપજી. ૨
કેજીરે બેટી ! ભાઈ બેન જ્યાં તમે સ્વર્ગે બેશો,
ત્યાંભી હમ્ તુમારા ગુલામજી. ૩
કેજીરે બેટી ! જિન્નતી મેવા તુમારે હમ્કુ દેના;
હમ્હેં તુમારા ગુલામજી. ૪
કેજીરે બેટી ! કિત્તે અવ્તાર હમ્ ગુલામીમે આયા;
અબ્ અમ્મર હોવે તમ હાથુંજી. ૫
કેજીરે બેટી ! જિન્ને જાણ્યા ઉન્ને મારગ પાયા;
બિન્ જાણે માગર ન પાવેજી. ૬
કેજીરે બેટી ! મારગ પાયા સો ઉસ્ને છુપાયા;
ગુરૂ વચને મારગ સૂઝેજી, ૭
કેજીરે બેટી ! ગુરૂ પ્રતાપે હાજરબેગ બોલ્યા;
તે બાઇ બુઢાઇ કે પાઉંજી. ૮

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૪૩ તેંતાલીશમું.

શ્રી બાઇ બુઢાઈ વાચા.

કેજીરે બાવા ! હમ્તો આયા ભાઈકે સંગાતે;
તુમ્ તો હોં બુઢ્ઢાપેણુ માંહેજી. ૧

કેજીરે બાવા ! બાવા કે દરવાજે દરવાની કર્તી;
તો તુમ્કુ સર્વે કુચ્છ સુઝેજી. ૨

કેજીરે બાવા ! અબ્ હમ્કુ ધરમજ આપો;
કે સત્પંથકા મારગ હમ્ પાવેંજી. ૩

કેજીરે બાવા ! જિન્નતી મેવા હાજરબેગ માંગે;
પણુ હમ્તો હેં ગુનેહ્ગારજી. ૪

કેજીરે બાવા ! બાપકે પ્રતાપે બાઇ બુઢાઇ બોલ્યા;
શરણાગત્ સાહેબ પાયાજી. ૫

સંપુરણુ.

જ્ઞાન ૪૪ ચોંવાલીશમું.

શ્રી ભાઈ બુઢાઈ વાચા

કેજીરે ભાઈ! તમારી પાસેથી નિરાશ ફરિયા;
તમે હમને ભેદમાં કહ્યાજી. ૧

કેજીરે ભાઈ! ઘેર જઈને રોવાને લાગ્યા;
કંઇ કામમાં મન નવ રહ્યાજી. ૨

કેજીરે ભાઈ! બેલી થઈ મારી દાસી બેનડી;
જેનું નામ મરિયમ જાણોજી. ૩

કેજીરે ભાઈ! મને રોતી જોઇ મારી પાસેજ આવી,
હમને વાત દિલાશાની કેહવેજી. ૪

કેજીરે ભાઈ! કારણ રોવાનું ઘણું ઘણું પૂંછે,
હમે તે શું ધ્યાન નાં દીધુંજી. ૫

કેજીરે ભાઈ! છેવટે હમે ઘણા ગભરાયા,
ત્યારે મરિયમ બેનડી બોલાવીજી. ૬

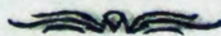
કેજીરે ભાઈ! તમોએ હમને મુરિદ ન કરિયા;
ને ગવાહી સત્પંથની માંગીજી; ૭

કેજીરે ભાઈ! હમે જાણ્યું હમને ત્રીશકાર કરિયા;
તે વાતું સર્વે પૂરી કીધીજી. ૮

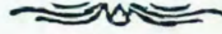
કેજીરે ભાઈ! મરિયમ બેની મારી ખુશી થઇ બોલી;
તમ ભાગ્યવડા કરી જાણોજી. ૯

કેજીરે ભાઈ! હમો મરિયમપર ક્રોધે ભરાણા;
એવે કારણીયે એમ બોલ્યાજી. ૧૦
કેજીરે ભાઈ! મરિયમ બેની એમજ બોલી;
તમે શુણોને શિરતાજજી. ૧૧
કેજીરે ભાઇ! ભાઇયે તમારે માર્ગ દેખાડયા;
જે સત્પંથની રીત કહીયેજી. ૧૨
કેજીરે ભાઇ! મુખી ગવાહી તમારીજ દેશે,
જે બુઢાઈ બાઇ સત્પંથી જાણોજી. ૧૩
કેજીરે ભાઇ! મુખી હાજરબેગ આગલ કાંકણ ભરાવો;
તે શાક્ષીએ પીર પાસે જાઓજી. ૧૪
કેજીરે ભાઇ! સત્પંથી વિના પીર હાથ નાં ઝાલે;
તેથી ગવાહી સત્યની માંગેજી. ૧૫
કેજીરે ભાઇ! મરિયમ બેની કહે હું સત્પંથી;
મુખો શાક્ષીએ મુરીદ મુને કીધીજી. ૧૬
કેજીરે ભાઈ! તેરે વાતમેં તમ્નેજ કીધી;
બીબી ચિંત્તા તે જીવની કરજોજી. ૧૭
કેજીરે ભાઈ! એ વાતું શુણી હમો મુખી પાસે ગયા;
ત્યાં નિમકાંકણ હમે લીધાજી. ૧૮
કેજીરે ભાઈ! કહે બાઇ બુઢાઇ હવે છેડો શિરપરવાશો;
હમે સત્પંથનો સાક્ષી લાવ્યાજી. ૧૯

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૪૫ પિસ્તાલીસમું.

શ્રી સદ્દગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! પાઉં હાથ હમારે રાખો;
તો ધરમ સારા હોવેજી. ૧

કેજીરે ભાઈ! પોષ માસે હમે બાહેર જાશું;
હવે કાંકણ બંધાવોજી. ૨

કેજીરે ભાઈ! ધરમ પુજા તો તમને જોઈએ;
તે તમે લીઓ આપ શંભાળીજી. ૩

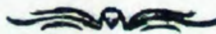
કેજીરે ભાઈ! બેઠે બેઠે આપણો જન્મ એમજ જાશે;
તેઓ દરિયા લખ્યો નહિ જાશેજી. ૪

કેજીરે ભાઈ! આશાણપૂરી તમે પૂજન રાખો;
અમે શાહો દરગાએ જાશુંજી. ૫

કેજીરે ભાઇ! ધરમમારગ બહુ છે દોહેલા;
તે શિર દેઇને તમે સેવોજી. ૬

કેજીરે ભાઇ! ભણે ગોર ઇમામશાહ પછે કજિયાજ થાશે;
ત્યારે રખે તમને દુઃખ લાગેજી! ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૪૬ છેંતાલીસમું.

શ્રી બાઇ બુઢાઈ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! શિર દિધું ત્યારે દુઃખ શું ધરવું;
અમે રેહશું આપણે દ્વારજી. ૧

કેજીરે ભાઈ! શાહોજીને દ્વારે તમેજ જાશો;
ત્યાંથી વહેલેરા વીરા તમે વળજોજી. ૨

કેજીરે ભાઈ! ધરમ સાચા ને મારગ સાચા;
તમે અમ્નને ન મેલો મોરા ભાઇજી. ૩

કેજીરે ભાઈ! એવા કોણ જે તમ્નશું વઢે;
હજી તમ્ પ્રતાપે જોરજ રાખુંજી. ૪

કેજીરે ભાઈ! હાકિમ હોય ને દિવાન જો કહિયે;
કાજી મુફિત અમ્ ઘેરજી. ૫

કેજીરે ભાઈ! સરવે પોતાને ઘેર મોટાજ કહિયે;
પણ કોઇ કેનું નામ ન લેવેજી. ૬

કેજીરે ભાઈ! ભણે બાઇ બુઢાઇ અર્દાશ એવી;
અમે છૈયેં ગરીબ તુમારીજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૪૭ સુડતાલીસમું.

શ્રી સદ્દગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઈ ! અમે ગરીબ કેની સાથે ન બોલીએ;
અને વઢયાનું શું છે કામજી. ૧

કેજીરે બાઈ ! હાકમ દિવાન સરવે તમકુજ સોહીયે;
અમારે કાજી શું છે શું કામજી ? ૨

કેજીરે બાઈ ! ધરમ લેવું તો કાજીનું શું કામ ?
શું કરે હાકમ ને દિવાનજી ? ૩

કેજીરે બાઈ ! ધરમની વાતુ માંહે ખાકજ થાવું;
જોર દેખાડે તે ધર્મિ કેવાજી ? ૪

કેજીરે બાઈ ! રસુલ નાના કેવા ખાકજ થયા ?
બીબી ફાતુમાહ ગયા કઠિયારી ઘેરજી. ૫

કેજીરે બાઈ ! રસુલ સરીખા કોઈ જોરાવર નાહિ;
સબ નબિયોંકા હે સરદારજી. ૬

કેજીરે બાઈ ! સૈયદ ઈમામશાહ એવી વાણીજ બોલ્યા;
હમતો ખાકશેંભી હયે હીણાજી. ૭

સંપુરણ.

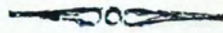
જ્ઞાન ૪૮ અડતાલીસમું.

શ્રી બાઇ બુઢાઈ વાચા.

કેજીરે ભાઇ ! ખાક થયા ત્યારે કાંઇ નવ જાણીએ;
તો સૌ કોઇ ભલે હીણા કહેવેજી. ૧
કેજીરે ભાઇ! જેના પેટથી તું કુંવર જનમ્યો;
માતા આરિફ ખાતુંન બોલ્યાજી. ૨
કેજીરે ભાઈ! ખાક થાવું તે ધરમને કાજે;
પણ પોતાનો ગરાશ કેમ મેલોજી ? ૩
કેજીરે ભાઈ! આપણા નાના તો બાલક હતા;
તેનું નાંહી ગરાસ ને ગામજી. ૪
કેજીરે ભાઇ ! નાનપણે માંબાપ મરી ગયા;
તારે તો ખાક થઈને બેઠાજી. ૫
કેજીરે ભાઇ ! મોટા હતા પયગમબર કે લાવ્યા;
તાશું આપણા નાહિં ચાલેજી. ૬
કેજીરે ભાઈ! બાઇ બુઢાઈ તમશું અર્દાશ બોલ્યા;
તમે ખાક થાઓ મોરા ભાઇજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૪૯ ઓગણપચાસમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચા

કેજીરે ભાઇ ! ન્યામત દોલત મેરે બાવા કેરી;
હમકું હે બોહોતેરી આઇજી. ૧

કેજીરે ભાઇ ! ઉસ વખત તું ગાલિયાં દેતી;
અબ તો ભલી હુઈ તું બેહનાજી. ૨

કેજીરે ભાઇ ! પાંચને વારો ને ચારને પાળો;
તો ખાકકા ભેદજ પાવોજી. ૩

કેજીરે ભાઈ ! ખાક થયા વિના હમ્ સાથે ન ચાલે;
તમારી મોટપ તમ પાસે રાખોજી. ૪

કેજીરે ભાઈ ! બાવીશમી તારીખે કાંકણ બંધાવો;
અને કોલ સદ્ગુરૂકું આલોજી. ૫

કેજીરે ભાઇ ; કાંકણ બંધાવી તમે ભેદજ લેજો;
જેમ અજંપા જાપજ આવેજી. ૬

કેજીરે ભાઇ ! નવખંડ પૃથ્વીમાં ગરાશ અપણા;
ઉસ્મે કિત્તા અપણેજ ખાવેંજી. ૭

કેજીરે ભાઈ! ઉમ્મર થોડી અપણા ગરાસ મોટેરા;
અપણે જહાં જાવેં વહાં ખાવેંજી. ૮
કેજીરે ભાઇ! કાંકણુ બાંધી હમ તૈયાર હોવે;
તબસે યહાં હમ્ નહિ રૈયેંજી. ૯
કેજીરે ભાઈ! ભણે ગોર ઈમામશાહ સાચીજ વાણી;
જો કુચ્છ કરણા હોય શો કરી લેજોજી. ૧૦

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૫૦ પચાસમું.

શ્રી બાઇ બુઢાઇ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! નાંહી રહોગે હમ્ ઈત્તાબી જાણે;
હમ્ભી ચલેંગે તેરે સાથજી. ૧
કેજીરે ભાઈ! આજથી પાંચમે દિન કાંકણુ બાંધજો;
જો ચહિયે સો હી તો મંગાવોજી. ૨

કેજીરે ભાઇ! સત્તાવીસમી તારીખે રચના રચાવો;
મંડપ હેમ ઝરકા બંધાવોજી. ૩

કેજીરે ભાઈ! જેવી તરેહ સામી રચનાજ જોઇએ;
અને તેવા મંડપ રચાવોજી. ૪

કેજીરે ભાઈ! ચાર ચોકે ચાર પાઇયા મઢાવો;
ઉપર છત્ર સોનેકા જડાવોજી. ૫

કેજીરે ભાઇ ! ચાર પલાવોને પાંચ વલાવો;
અને મંડપ રૂડા રચાવોજી. ૬

કેજીરે ભાઈ! મંડપ રચાવી ઘટ્ટ પાટજ સ્થાપો;
ઉસૂ ઠામે કાંકણુજ બાંધોજી. ૭

કેજીરે ભાઇ ! સોનાના ત્યાં કાંકણ બાંધો;
તો ગરીબમિસ્કીનભી પાવેજી. ૮

કેજીરે ભાઈ! માયાનું હવે હિરશજ મેલ્યું;
પણ મંડપ રૂડો રચાવોજી. ૯

કેજીરે ભાઇ ! સાતે ઉંચમાં જેમ પુકારજ ચાલે;
અને ગરીબ શાવકાર ખાવેજી. ૧૦

કેજીરે ભાઈ! બાઇ બુઢાઈ અરદાસ કેહેવે;
તમે રંગ રૂડેરા રાખોજી, ૧૧

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૫૧ એકાવનમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! રંગ તો ગુરૂ જ્ઞાને બંધાણા;
 કાંકણનો રંગ રૂડો રાખોજી. ૧

કેજીરે ભાઈ! મંડપ રચાંવો ત્યાં બહુ રંગ થાપે;
 માણસ લોક સૌ પરીવારજી. ૨

કેજીરે ભાઈ ! તમારા ભાઈ સર્વે કુટુમ્બજ આવે;
 ત્યારે ઘટ્પાટ કેમ થપાએજી ? ૩

કેજીરે ભાઈ! તે કામે કોનું નામ ન લેવું;
 જેનું નામ લેવાએ તે વળજોજી. ૪

કેજીરે ભાઈ! ગુપ્ત ભેદ તે કેમ જાહેર કહેવાએ ?
 તો કાંકણ કેમ બંધાએજી. ૫

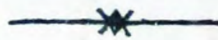
કેજીરે ભાઈ! કોઈનાં દેખતાં એતો નામનાં લેવાએ;
 ત્યારે અજંપા જાપ જપાએજી. ૬

કેજીરે બાઈ! તમને તો બાઈ સર્વેજ જોઈએ;
અમને બાપની છમાસી જોઈએ. ૭

કેજીરે બાઈ! નામ હોયગા ફીર ઠામ ઠિકાણા;
સોહી મંડપ ફેરા કરનાજી. ૮

કેજીરે બાઇ! ગોર ઈમામશાહે જ્ઞાનજ ભાંખ્યા;
તમે શુણો બાઈ બુઢાઈજી. ૯

સંપુરણ.

જ્ઞાન પર બાવનમું.

શ્રી બાઈ બુઢાઇ વાચા.

કેજીરે ભાઇ! લીલા પીલા પરદા બંધાવો;
ઉજલા કાલા રંગ સારજી. ૧

કેજીરે ભાઈ! ચારે થંભે ચોક રૂપાના જડાવો;
તિસ્મે રંગ જોત લગાવોજી. ૨

કેજીરે ભાઈ! મોટા ગોળા પાણીના ભરાવો;
ઉસ્મે સરબત્ બનાકર પિલાઓજી. ૩

કેજીરે ભાઈ! ઉંચા ચોખા ઉંચી દાલ મંગાવો;
અને ઉંચા ગ્રથ સારાજી. ૪

કેજીરે ભાઈ! રાંધવા કાજે મોટા મુનિવર તેડાવો;
પછી આવી અમે ઉભા રહિએજી. ૫

કેજીરે ભાઈ! જમવા ટાણે અઢારે ભાઈ તેડાવો;
જે સંસારતણો પરીવારજી. ૬

કેજીરે ભાઇ ! મસીતતણા સરવે મુલ્લાં તેડાવો;
તેડાવો કાજી મહમ્મદ શાહ જાણજી. ૭

કેજીરે ભાઈ! ફાતેહા ખતમ સરવે જાહેર કરો;
ભાઈ નામ તમારા ન લેનાજી. ૮

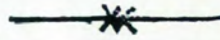
કેજીરે ભાઈ! તમારી પાસે સરવે માલ હમારા;
બાપની છમાસી કરનાજી. ૯

કેજીરે ભાઇ ! બાઈ બુઢાઇ કબીરદ્દીનકી બેટીજ બોલ્યા;
ભાઈકે શબદ પર રહેણાજી. ૧૦

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૫૩ ત્રેપનમું.

શ્રી સદ્દગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઈ! ભાઈકા શબ્દ જો સાચા પિછાણો;
તો છમાસી હોયગી સારીજી. ૧

કેજીરે બાઈ ! સામાન સરવે આજજ મેલો;
અમે કરીંગે પાસ બેઠેજી. ૨

કેજીરે બાઈ! મંડપ કારણ સરવે સામાન મેલો;
તે તો મેલો આણીજ ઘડિયેજી. ૩

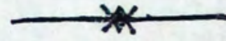
કેજીરે બાઈ ! આળશ કરશો તો નાંહિજ થાશે;
પછી દોશ માં દેશો કાંઇજી. ૪

કેજીરે બાઈ! ભણે ગોર ઈમામશાહ હમે ડેલામાં બેશું;
તમો કરો પોતાની શંભાળજી. ૫

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૫૪ ચોપનમું.

શ્રી બાઈ બુઢાઇ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! ડેલે બેશી તમે સંભાર કરશો;
અને આવશે સર્વે કોઇજી. ૧

કેજીરે ભાઈ! તમારે કરવું હોય તે કરી લેજો;
અમે આવશું સર્વે બીબીયું તેડીજી. ૨

કેજીરે ભાઈ! સૈયદ બુખારી તમેજ તેડાવો;
નહિ આવે તેનું નામ કેહજોજી, ૩

કેજીરે ભાઇ! મસીદ મુલ્લાં, સરવે કાજીજ લાવો;
અમે મહમ્મદશાહને કેહશુંજી. ૪

કેજીરે ભાઈ! બાકી રૈયતને કહી મેલશું;
કોઈ નાકારો નહિ કરશેજી. ૫

કેજીરે ભાઈ! વેહલા થાજો કાંઇ વિલંભ નાં કરજો;
ખાધા પછી કાંકણનું કામ કરજોજી. ૬

કેજીરે ભાઈ! તમારો હક્ક તમે સંભારી લેજો;
પણ અમને દિદાર સહી દેજોજી. ૭

કેજીરે ભાઈ! કાંકણ ધરમ પૂરોજ દેવો;
આપણા બાપનો શબ્દજ કેહજોજી. ૮

કેજીરે ભાઈ! ભણે બાઈ બુઢાઈ એવીજ વિન્નતી;
હવે શંભારીને ચિત્ત દેજોજી. ૯

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૫૫ પંચાવનમું.

શ્રી સદ્‌ગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઈ! ચિત્ત દેઈ અમે કાનજ દેશું;
ત્યારે તમે વિલંભ ન કરશોજી. ૧

કેજીરે બાઇ! સારી શંભાલી તમે પાકીદી રાખો;
હવે અમે તે ગામ સિધાવેંજી. ૨

કેજીરે બાઈ! કાંકણ ભર્યાનો હક્ક હવે અમનેજ આલો;
તો દિવા ધૂપની રચના કીજોજી. ૩

કેજીરે બાઈ! ઉદ સુરાણ લોબાન પેહેલા મંગાવો;
અને ગુલાબના પાણી છંટાવોજી. ૪

કેજીરે બાઈ! પાટ પેહેલો ત્યાં પૂજાને કાજે;
તે સદ્દગુરૂ પાસે મંગાવોજી. ૫

કેજીરે બાઈ! આપના કાજે ફળ ફુલ મંગાવો;
સાથે કેવડા ચંદન સુરાણજી. ૬

કેજીરે બાઇ ! દુઆના કાજે પાણી અછુતું મંગાવો;
અને કુવે પાકીદીએ જાણજી. ૭

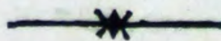
કેજીરે બાઈ! શુક્તિ સાચી જે શોભતી લાવો;
અને પાન સોપારી મુખવાસજી. ૮

કેજીરે બાઈ ! ખીરખાડ પેહેલાં પ્રિતેજ લાવો;
તેમાં ચોખા સુગંધી આજ નાખોજી. ૯

કેજીરે બાઇ ! પુજાને કાજે પાંચ પૈશાજ લાવો;
અને શ્રીફલ નારીયલ સારજી. ૧૦

કેજીરે બાઈ! ભણે ગુરૂ ઈમામશાહ સાચુંજ બોલે;
તમે ચિત્તદેઈ કાન રાખોજી. ૧૧

સંપુરણ.

જ્ઞાન પદ છપ્પનમું.

શ્રી બાઇ બુઢાઇ વાચા.

કેજીરે ભાઇ ! કાન દીધે વાસની શુધ્ધજ પોંતી;
તમે વ્હેલા થઇ કામ કરજોજી. ૧

કેજીરે ભાઈ ! ધન્ય ધન્ય માત પિતા માહારાજ કહિયે;
અને ધન્ય ધન્ય શાહા નિઝારીજી. ૨

કેજીરે ભાઇ ! ધન્ય ધન્ય જુમલી જમા તુંજ કહિયે;
ધન્ય ધન્ય સદ્દગુરૂ સાચાજી. ૩

કેજીરે ભાઈ ! ધન્ય સતી દ્રુપતિજ કહિયે;
જેણે દુનિયાનું દુઃખજ સહીયાજી. ૪

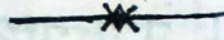
કેજીરે ભાઇ ! ધન્ય ધન્ય પાણ્ડવ માતા કુંતાજ કહિયે;
જેણે હિમાલે હાડ ગલાયાજી. ૫

કેજીરે ભાઈ ! ધન્ય ધન્ય સતી સીતાજ કહિયે;
જેણે રાવણ દુઃખજ સહિયાજી. ૬

કેજીરે ભાઈ ! ભણે બાઈ બુઢાઈ ગુનેગાર દાસી;
સતીયુનાં સત્ તમે રાખોજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૫૭ સત્તાવનમું.

શ્રી સદ્‌ગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઇ ! સતીયોના સત્ય તે સાહેબ રાખે;
શિયળવંતિયોનાં શીળ રાખેજી. ૧

કેજીરે બાઇ ! ધરમ લાધ્યું ત્યારે ધરમસર ચાલો;
જ્યું દિવે કેરી જોત રાખોજી. ૨

કેજીરે બાઈ ! "હેજંદા" હમે તારી સાથેજ કહિયે;
પણ ટાણું નાં ચૂકો મોરી બાઇજી. ૩

કેજીરે બાઈ ! "ખટ્ ઘડિએ" ઉઠી દાતણ કરવું;
અને આશિષ ત્યારે ભણવીજી. ૪

કેજીરે બાઇ ! " અડધી રાતે " વઝીફો કાઢો;
તો ક્રિયા દુઆ સર્વે શિખોજી. ૫

કેજીરે બાઇ ! "સમી સાંજે" દુઆ નિફલ પડવી;
પર પુરુષ શું જતન કરવુંજી. ૬

કેજીરે બાઈ ! "દુપેર વેલામાં" એકાન્ત રહેવું;

કબરની આશિષ ભણવીજી. ૭
કેજીરે બાઈ ! અવીયું વાતો કેને જાહેર આપી ન દેવી;
જો હોય પોતાનો તે તન્નજી. ૮
કેજીરે બાઈ! ભણે ગોર ઇમામશાહ શાંભલો સતી;
સત્પંથ ખાંડા કેરી ધારજી. ૯

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૫૮ અઠ્ઠાવનમું.

શ્રી બાઇ બુઢાઈ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! બાપની વાતું તમે કેને ન દેતા;
અમને તમે દયા કીધીજી. ૧
કેજીરે ભાઈ! દયા કરી ત્યારે ભાવજ રાખો;
આખર તો હે મરણાજી. ૨
કેજીરે ભાઇ ! મુવા પિછે બી હિસાબજ દેણા;
સોદિન દરબારકે માંહીજી. ૩
કેજીરે ભાઈ! અજાણ હતા ત્યારે કુરન પઢતા;
હમૂ શરિખા નહિ કોઈજી. ૪

કેજીરે ભાઈ! મંત્ર એક શબ્દજ કહીયે;
તેમાં અવિચલ રાજજ લહિયે. ૫
કેજીરે ભાઈ! ઇમાન વચન એક તિલ પીછાણે;
બિછુકા મંત્ર કિત્ના કહિયેજી. ૬
કેજીરે ભાઈ ! અબ્ તુમ્ ગુરુ ઔર ભાઈ હમારે;
અય્યેસી હે બાઈ બુઢાઇકી અર્દાસજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૫૯ ઓગણસાઠમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઈ! ગુરુતો ગુરુકા જ્ઞાનજ કહિયે;
બાકી તો સરવે સંસારજી. ૧
કેજીરે બાઇ ! ગોર પીરકી આશા જ્ઞાન જ જાણો;
જિસ્મે સંતોષકા ભેદ પીછાણોજી. ૨
કેજીરે બાઈ! સુકર હે શો શાહકી રેહેમત;
જીકર હે શો કાયાકા એહ્શાનજી. ૩
કેજીરે બાઈ! આગલ મારગ દોહેલા જાણો;
બાદશાહ તુણે હાકમ પીછાણોજી. ૪

કેજીરે બાઇ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ અમે દાસ તમારા;
તમને પાએ પડિયે તો સારાજી. ૫

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૬૦ સાઠમું.

શ્રી બાઈ બુઢાઇ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! પાણિ પડયા જ્યારે અમને શુદ્ધજ નહોતી;
અબ્ પાણિ પડો તો હમ નહિ રાજીજી. ૧
કેજીરે ભાઈ! દીઠા દેવને જે કોઇ આંખ ઢાંકે;
તાકું પૂજા કયાં થકી આવેજી. ૨
કેજીરે ભાઈ! હિન્દુ મુસલમાનકી બાતાં પૂછું;
યેહ સંદેહ હમ્ કુ કેહનાજી. ૩
કેજીરે ભાઇ ! રામકૃષ્ણ તે કોનજ કહિયે ?
તિસ્કા શબ્દ પૂરા આલોજી. ૪
કેજીરે ભાઈ! પથ્થર માટીમાં પૂજા છે કેવી ?
કહે બાઈ બુઢાઈ જવાબ દીયોજી. ૫

સંપુરણ.

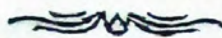
જ્ઞાન ૬૧ એકસઠમું.

શ્રી સદ્દગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઇ ! પથ્થરકી મૂર્તિ કયા શિર બોલે;
જે માણસે ઘડીને બેશાડીજી. ૧
કેજીરે બાઈ ! રામ કૃષ્ણકા જો નામજ લેવે;
સો તો પશ્ચિમ દિશે મનુષા વેષેજી. ૨
કેજીરે બાઈ ! ઇનુને લેકર પથ્થર ઝાલ્યા;
તિન્ શિર ઈમાનજ લાવ્યાજી. ૩
કેજીરે બાઈ ! પથ્થર આગલ લેકર નિશાના જો રાખે;
તો જાતે દિન પથ્થર હોકે રેહેવેજી. ૪
કેજીરે બાઈ ! દિન દુનિયાકા ધણી પશ્ચિમે બેઠા;
સોહી નુર નર નિઝારીજી. ૫
કેજીરે બાઇ ! મોક્ષ મુક્તિકા માર્ગનાં પાવે;
અને પથ્થર શિર ભારજ સેહેવેજી. ૬
કેજીરે બાઈ ! ભણે ગોર ઈમામશાહ સાચુજ બોલ્યા;
રામકૃષ્ણ તોહે મવ્લા અલીજી. ૭

સંપુરણ.

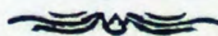
જ્ઞાન ૬૨ બાસઠમું.

શ્રી બાઇ બુઢાઈ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! મલ્લા અલીતો આપે દિનકા રાજા;
 સો હિન્દુમે જાકર કયું બેઠાજી? ૧
કેજીરે ભાઇ! રામકૃષ્ણ તો રાજાજ કહિયે;
 તાલ તબલ ઢોલકી બજાવેજી. ૨
કેજીરે ભાઈ! આગલ કયા આપણ હિન્દુજ હોતા; ?
 કયેશી બાતાં હે ભાઈ બતાવોજી? ૩
કેજીરે ભાઇ! હિન્દુ હોકર આગમે જલાવે;
 તિસ્મે આપણ કયું હોવેંજી? ૪
કેજીરે ભાઈ! હિન્દુ જાકર દેરાજ પૂજે;
 મૂવે પીછે ભૂતજ હોવેજી. ૫
કેજીરે ભાઇ! ખોટી પૂજા ને ખોટા મંડપ;
 ઉસ્મે દાદા કાએકુ બેઠાજી! ૬
કેજીરે ભાઈ! બાઇ બુઢાઇ બોલ્યા સાચુ જણાવો?
 ઉસ્કા ભેદ બતાવોજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૬૩ ત્રેસઠમું.

શ્રી સદ્‌ગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! તત્ત્વ વેદકી વાચા જો બોલે;
સો તમે ચિત્તમાંહે રાખોજી. ૧

કેજીરે ભાઈ! મચ્છ કોરંભ વ્યારાહ નૃસિહ કહિયે;
દાદા અલીકા યેહ સ્વરુપ લઇએજી. ૨

કેજીરે ભાઈ! ચાર રુપે કર્તા જુગુમાંહે આયા;
તિસ્મે પ્રેહલાદ સતિયા હુવાજી. ૩

કેજીરે ભાઇ ! નૃસિંહ રુપે મવ્લા અલી જો હૂતા,
ત્યારે દૈત હરણાકંશ જાણોજી. ૪

કેજીરે ભાઇ ! કષ્ટ ભોગવ્યું ત્યારે પ્રેહલાદ નિપના;
ભણે ગોર ઇમામશાહ કેવળાશી એઉના કામ સિધ્યાજી. ૫

સંપુરણ

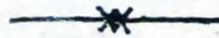
જ્ઞાન ૬૪ ચોંસઠમું.

શ્રી બાઈબુઢાઈ વાચા.

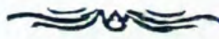
કેજીરે ભાઇ ! ઈન્કે શિર કષ્ટી કિત્ની જો બીતી ?
શો કષ્ટીકા ભેદજ ભાંખોજી. ૧

કેજીરે ભાઈ ! પ્રેહલાદ કયશા અવ્તાર કહિયે;
તાકા શબ્દ હમ્ કું સુનાવોજી. ૨
કેજીરે ભાઈ ! હિન્દુ હોકર કિત્તી કરણી જો કીતી;
ત્યેસી તો હમ્ શિર નહિ બીતીજી. ૩
કેજીરે ભાઈ ! સોહી પ્રેહલાદ આજ કષ્ટીજ રાખે;
કષ્ટ કર્યા વિના નહિંજ રેહેવેજી. ૪
કેજીરે ભાઈ ! બાઈ બુઢાઈ એવી તરેહ બોલ્યા;
શબ્દ કહે બિના રજા નાંહીજી. ૫

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૬૫ પાંસઠમું.

શ્રી સદ્દગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઇ ! શબ્દ બોલે સબ ભાષા તુમ્હારી;
તબ રજા હમ્ કુંબી હોવેજી. ૧
કેજીરે બાઈ ! પ્રેહલાદ તો ઇબ્રાહીમ ખલિ લુલ્લા જાણે;
જાકી ઓલાદ મક્કા મદી નામાંહેજી. ૨
કેજીરે ભાઇ ! વોહી હિન્દુ સોઇ મુસલમાનજ હુવા;
ઉસ્મે તો ભેદ ભાવ નાંહીજી. ૩

કેજીરે બાઈ! યેહીજ જીવ ઇસ્ ઘરમેંજ રાચે;
કશણી બોહોત શિર સેહેવેજી. ૪
કેજીરે બાઈ ! આગે જે જીવ અયેસા જ હોવે;
સોહી આજ સત્પંથમાં આવેજી. ૫
કેજીરે બાઈ! અયેશી કશણી જો શિરસહી;
સોહી મોમિન આજ કહાવેજી; ૬
કેજીરે બાઈ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ સુણો મોરી માઈ;
સુણ્યા વિના શુદ્ધ નાંહી હોવેજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૬૬ છાસઠમું.

શ્રી બાઇ બુઢાઈ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! શુણ્યા વિના તો શુદ્ધજ નાંહોવે;
પણ શબ્દ દીઓ મોએ સોહીજી. ૧
કેજીરે ભાઈ! વામન ફરસુરામ રામજ કોણ ?
યેહી કથો વેદ વિચારજી. ૨

કેજીરે ભાઈ! હરિચંદ્ર સો કોન જીવજ કહિયે ?
ઔર કોન ઠામે એ લૈયેજી ? ૩

કેજીરે ભાઈ! કયસી કરણી ઈનિ જીવુંને જો કીની?
જો ઈન્‌ની કમાઈ જીવે લીનીજી? ૪

કેજીરે ભાઈ! ઉસ વખત કયેસાજ કહિયે?
જો અયેશી કમાઈ કરી ગયાજી? ૫

કેજીરે ભાઇ! ઉસ વખતકા ભેદજ કથો;
અને કયા કર્તા શો કામજી? ૬

કેજીરે ભાઇ! બાઈ બુદ્ધાઈ જે વાતું પૂંછે;
તે કહોને સંભારીને ભાઇજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૬૭ સડસઠમું.

શ્રી સદ્દગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઇ! સંભારીને જો હમે વાતુંજ કેહશું;
ત્યારે ચિત્ત દેઈ તમે રેહજોજી. ૧

કેજીરે બાઇ! હરિચંદ્ર મૂશા પેગામ્બરજ કહિયે;
સો ખુદાકા પ્યારાજ લહિયેજી. ૨

કેજીરે બાઈ! હરિચંદ્રે નીચ ઘર નિરજ ભરિયા;
અને દેખતાં હુઇ ખ્વારીજી. ૩

કેજીરે બાઇ ! અચેશી કશાણી જબ શિર ઉપર લીતી;
તબ રામ દર્શને પાયાજી. ૪
કેજીરે બાઇ ! રામ રાજા તબ્ જા આયા;
જબ કુંવર રાણી સબ્ બિકાયાજી. ૫
કેજીરે બાઇ ! તારા રાણી રોહીદાસ નામજ જાણો;
તબ્ અમરાપૂરી ભેદ પાયાજી. ૬
કેજીરે બાઈ! વખડી વેલામાંહે આપજ રાખો;
ભણે ગોર ઇમામશાહ તો ફલ ચાખોજી. ૭
સંપુરણ.

જ્ઞાન ૬૮ અડસઠમું.

શ્રી બાઇ બુઢાઇ વાચા.

કેજીરે ભાઈ ! એવા ફલ અમે કશટીશું માંગે;
પિન્ડ વેચ્યાવિના નહિ આવેજી. ૧
કેજીરે ભાઈ! કહાન બુદ્ધના જીવ કોન છુડાયા !
તેની વિગત્ હમ્નને કહેજોજી. ૨
કેજીરે ભાઈ! કોણસા જીવ ને કોણસી કમાઇ ?
અને કોન ધ્યાન જ ધરતાજી ? ૩

કેજીરે ભાઈ! કોનસા નગર ને કોનસા વાશા?
અને કોન ઠામ પૂજા કર્તાજી? ૪
કેજીરે ભાઈ! હિન્દુ જન્મમાં કોન ચરિત્ર કીયા?
કહે બાઈ બુઢાઈ હમ્ તમ્ કયાં હૂતાજી? ૫
સંપુરણ.

જ્ઞાન ૬૯ અગનોતેરમું.

શ્રી સદ્દગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઈ! અમે તમે બે જીવ નિપના;
વિદર વ્યાસ ઘર રેહણાજી. ૧
કેજીરે બાઇ! શુકદેવજી ત્યાં મારૂં નામજ કહિયે;
તમે હોતા વ્યાસ ઘર કન્યાજી. ૨
કેજીરે બાઈ! વિદર વ્યાસ મેરા બાપજ કહિયે;
ધરમનાથ કહિયે દાદાજી. ૩
કેજીરે બાઈ! અરજણ રાજવૈંશીજ કહિયે;
પાંચ પાણ્ડવ તેની જોડજી. ૪

કેજીરે બાઈ! શ્રી કૃષ્ણજી આપણા દાદાજ કહિયે;
પાણ્ડવ ઘર પ્રિતીજ બાંધીજી. ૫

કેજીરે બાઇ ! તબ પાણ્ડવ સેન શિકારેજ ચડિયા;
ધ્રુપત રાજા એક કહિયેજી. ૬

કેજીરે બાઇ ! ધ્રુપત રાજા ઘેર એક કન્યા સતી;
સો પાણ્ડવ લેકર આયાજી. ૭

કેજીરે બાઈ! રાજા ધરમ માતા કુંતાકો પુંછે;
યેશું કિતા ભાગ લૈયેજી ? ૮

કેજીરે બાઇ ! માતા કુંત્તા કહે પાંચ ભાગજ હુવા;
જો નિકાલી તો ધ્રુપતી સતીજી. ૯

કેજીરે બાઇ ! ઇસ સતીશું પાંચ ધર્મે ધાયા;
તબૂ ધર્મ માર્ગજ પાયાજી. ૧૦

કેજીરે બાઈ! તબ્ જા કૃષ્ણજીકી રાહકુંજ પોહોંચ્યા;
શો બિન્ કરણી નહિ આવેજી. ૧૧

કેજીરે બાઈ! ઉનુને લેકર સંસાર ખ્વારજ કીતા;
ગૌ વરોધી ગલે નાખીજી. ૧૨

કેજીરે બાઈ! હિમાલે જાકર હાડ ગલાયા;
તબૂ જા અમરા પુરપાયાજી. ૧૩

કેજીરે બાઇ ! પેગામ્બર મેં ઉન્કા અન્તારજ કહિયે;
જોજિકરિયા યુસુફ સાહલેજી. ૧૪

કેજીરે બાઈ! નુહ સાબિર ઉન્કો ભાઈજ કહિયે;

અયેશા અન્તાર ઈનુકા હુવાજી. ૧૫

કેજીરે ભાઇ ! તખત પર રાજા પ્રિક્ષત હોતા;
તિસ્કા રાજ બહુ બલ્વંતાજી. ૧૬

કેજીરે ભાઈ ! પીર શમ્મશ તદ વૈરાગી હૂતા;
જંગલ મદ્ધે તપ્શી રેહતાજી. ૧૭

કેજીરે ભાઇ ! શૃંગીનાથ તાકા નામજ કહિયે;
ચેલા હતા થોભનાથજી. ૧૮

કેજીરે ભાઈ ! પ્રિક્ષત જંગલે શિકાર સિધાયા;
ત્યાં મૂવા નાગ નજરે આયાજી. ૧૯

કેજીરે ભાઇ ! નાગ લેકર જોગીકે ગલે મે દીયા;
તબ્ જોગીકી તાલી છુટ્ ગઇજી; ૨૦

કેજીરે ભાઇ ! ઉસ વક્ત ચેલા થોભનાથ આયા;
અમારા ગુરૂ કિન્ને દુભાવ્યાજી. ૨૧

કેજીરે ભાઈ ! ગુરૂકે ગલેમે જિન્ને સાંપજ નાખ્યા;
તાકો સાત દિનમે મરણાજી. ૨૨

કેજીરે ભાઈ ! જોગી કહે ચેલા શ્રાપ ન દીજે;
શ્રાપ દીધે જપ્ તપ્ જાએજી. ૨૩

કેજીરે ભાઈ ! જ્યારે બેટા પ્રિક્ષતકુ સુદ્ધ કરના;
કે સાત દિનમેં હે તેરા મરણાજી. ૨૪

કેજીરે બાઈ! તબ પ્રિક્ષત તત્તક્ષણ ચેત્યા;
શુક્દેવજી કે પાએ લાગ્યાજી. ૨૫

કેજીરે બાઇ ! સુણોરે શુક્દેવજી અબ મરણાજ હોવે;
જોગીકો શ્રાપ હમકું પોહોંચ્યાજી. ૨૬

કેજીરે બાઈ! અગ્ગુણનાં પોહોંચે હમારા પ્રાણને;
હમે તો હેં પાપી અજાણજી. ૨૭

કેજીરે બાઇ ! પ્રિક્ષિત રાજા એશા કામ નાં કીજે;
અબ સવેરા તુમ્ આવોજી. ૨૮

કેજીરે બાઇ ! ચાર અધ્યાય ભાગ્વતૂકા ભાંખ્યા;
સો પ્રિક્ષતકો હી સુણાયાજી. ૨૯

કેજીરે બાઈ! ચાર અધ્યાય તીન દિનમેં સુણાયા;
તુમ્ કયા દેખ્યા પ્રિક્ષત સોહી બોલોજી ? ૩૦

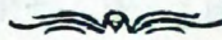
કેજીરે બાઈ! તબ પ્રિક્ષતે સબ કુચ્છ દેખ્યા ?
મોર પીંછ શું કૃષ્ણ ખપેજી. ૩૧

કેજીરે બાઈ! સાતમે દિન ફરી શુકદેવજીયે પૂછયું;
અબ કયાં હે તેરા મકાનજી ? ૩૨

કેજીરે બાઈ! સાત દિન જબ પૂરાજ હુવા;
તબ કહે હમે સિધ્ધ સંગત પાઈજી. ૩૩

કેજીરે ભાઈ! ભણે ગોર ઈમામશાહ શુકદેવજી જાણો;
ભેદ કથી તુમકો શુણાયાજી. ૩૪

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૭૦ સીતેરમું.

શ્રી બાઇ બુઢાઈ વાચા.

કેજીરે ભાઈ! ભેદ કથી તુમ હમકુ સુનાયા;
સો હમ્ માને સર્વે સાચાજી. ૧

કેજીરે ભાઇ! અબ પ્રિક્ષત કિશ ઠામેજ દેખેં?
થોભ ચેલા કિશ ઠામેજી? ૨

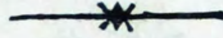
કેજીરે ભાઇ! પીર શમ્મશ આપકી કલામાંહે બેઠા;
ઓર કૃષ્ણજી મહમ્મદશાહ નિઝારીજી. ૩

કેજીરે ભાઈ! અપની કલામાંહે સૌ ભરપુર;
તુજ મેં કોઇ કલા ઓછી નાંહીજી. ૪

કેજીરે ભાઈ! ભણે બાઈ બુઢાઈ એક પૂછે વિચાર;
પ્રિક્ષત થોભ કિશ ઠામેજી. ૫

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૭૧ ઈકોતેરમું.

શ્રી સદ્દગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઈ ! પ્રિક્ષત થોભકી વિન્નતી કહેવેં;
અબ્ અગમ વાણીકા વિચારજી. ૧

કેજીરે બાઈ! અગમ બાતાં અમ્ તુમ્કો હી કહેવેં;
અબૂકી બાતા સો દોહેલી જાણોજી. ૨

કેજીરે બાઇ ! હમ્ તમારી હજુરીમાં બેઠા;
હમ્ જન્મે જો તુમ્હારે હાથુંજી. ૩

કેજીરે બાઈ! અગમ બાતાં બોહોત તુમ્કું સુનાવેં;
સો સાચહે જુઠજ નાંહીજી. ૪

કેજીરે બાઇ ! હિન્દ જાવેંગે તબ્ શુધ્ધ હોવેંગે;
સો તુમ્કું અગમ્ સુનાવેંજી. ૫

કેજીરે બાઈ! કાનમ મુલક બીચ સોમલ ગામજ કહિયે;
વહાં ચોર રેહવે અપારજી. ૬

કેજીરે બાઈ! દાંગ જંગલ અતી ભારીજ કહિયે;
વહાં નાયા કોલીડ ચોર ભારીજી. ૭

કેજીરે બાઈ! થોભ ચેલા ઉસ્કા નામજ કહિયે;
ઉસ્કું પીર કરૂં કાનમ માંહેંજી. ૮

કેજીરે બાઈ! પીર કરુંગા હમ્ શરીખા;
જાકી પૂકાર હોવે ચારે ઠામેજી. ૯

કેજીરે બાઈ! પ્રિક્ષત રાજાકા શુણોરે વિચાર;
સો દેવા ગામકા હે કામદારજી. ૧૦

કેજીરે બાઈ! ભાભારામ ઉન્કા નામજ કહિયે;
ધર્તિ સરવે ડામાડોલ કરાવેજી. ૧૧

કેજીરે બાઈ! દેવા ગામમેં ઉન્કુ પીર કરુંગા;
એને રાખી હિન્દુકે ભેષજી. ૧૨

કેજીરે બાઈ! પ્રિક્ષતરાજા યેહીજ જાણો;
અબ્ તો હમ્ હેં તુમ્હારે પાસજી. ૧૩

કેજીરે બાઈ! આગમ વાણી હમ્ તુમ્કો શુણાવેં;
અબૂ છેલ્લે અખાડે હે નગારાજી. ૧૪

કેજીરે ભાઈ! ભણે ગોર ઈમામશાહ શુણો મોરી માઈ;
અબ્ બોલના હોયશો બોલોજી. ૧૫

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૭૨ બોંહતેરમું.

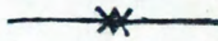
શ્રી બાઇ બુઢાઇ વાચા.

કેજીરે ભાઇ! અબ્ બોલણા કયેશા તમ્ સાથે?
અબ્તો અરજ બંદગીમેં રેહનાજી. ૧
કેજીરે ભાઈ! પાઉં પડુંગી અબ્ નિશ્ચે જો હોઈ;
અબ્ મેહર રાખો મોરા ભાઇજી. ૨
કેજીરે ભાઈ! અબ્ દર્ગા જાકર વેહેલેરા આવો;
તો દેખો પ્રિક્ષત સોહીજી. ૩
કેજીરે ભાઈ! થોભ ચેલા તેરા અયેસા જો કહિયે;
ઉસ્કા હમ્ દેખેં તમાશાજી. ૪
કેજીરે ભાઇ! અબ્ વ્હેલા થઓ હમે ફિકર નીકાલી;
પરદેશ ભુડેંરા ભાઈ જાનજી. ૫

કેજીરે ભાઈ! તુમ્ વ્હેલા આવો આપણી જગ્યા માંહે;
કામ કરીને સીધાવોજી. ૬

કેજીરે ભાઇ! અરજ વિન્નતી બાઈ બુઢાઇ બોલ્યા;
પણ ભાઈ તુમ્ હમૂકું નાં વિશારોજી. ૭

સંપુરણ.

શ્રી સદ્દગોર પીર ઈમામશાહ તથા શ્રી બાઇ બુઢાઈનાં
જ્ઞાન બોહોંતેર સંપુરણ.

મદ્ય મૌંશનાં ત્યાગનો ફર્માન.

શ્રી સદ્‌ગોર પીર કબીરદીન સાહેબનું

શ્રી સદ્‌ગોર બ્રહ્મા પીર કબીરદીન વાચ્યા.

એજી વિરા ! મદ્ય મૌંશ નાં ખાઈએ;
અને એમાં છેરે અહંકાર;
મદ્ય મૌંશ જો ખાઈએ,
તો તેમાં છે પાપ અપાર. ૧

એજી વિરા ! મદ્ય મૌંશ ખાશે તો સૂકર થાશે,
તેને ધરમ ન સુઝે લગાર;
તેને ગર્વના ઉછાળા ઉછળશે,
પછે જાશે દોઝકને દરબાર. ૨

એજી વિરા ! મદ્ય મૌંશ એવા જાણીને હમે મેલિયા.

અને મેલ્યો તે શાહને દરબાર;
ક્રિયા બંદગી ત્યારે પામીયા,
એમ બોલ્યા ગુરુજી વિચાર. ૩

એજી વિરા ! મદ્ય મૌંશ ચાખે તે ધરમ નાં રાખે,
અને ચાલે પોતાને જોર;
તે જાણે હું બેહસ્તી થાઇશ !
પણ દોઝખી થાશે સૌથી મોર. ૪

એજી વિરા ! જીવ મારે ફેરા નવ ટલે,
અને બોહોત બોહતેરારે થાએ;
જીવ મારે ફેરા તો છુટીએ;
જો મારીએ પોતાનીરે કાએ. ૫

એજી વિરા ! જીવ પોતાનું કોઈ નવ મારે,
અને પરજીવ કાતી વાએ;
મારી કૂટીને અગન ચઢાવે,
જાણ્યુ તે જીવ છોડાવીએ આએ. ૬

એજી વિરા ! જેનું દૂધ વિરા પીજીએ;
તેને તો માતા કરીને રે જાણ;
તેને જો વિરા કાપીએ,
તો કેમ પોહોંચિએ નિર્વાણ ? ૭

એજી વિરા ! તેના જાયા જે બાલકા,
 તેતો કુટુંબ થયો પરિવાર;
તેને જો વિરા કાપીએ,
 તો કેમ પોહોંચીએરે પાર ? ૮

એજી વિરા ! દુનિયાનાં ચરિત્ર એવા કહિએ,
 અને કહિયે તે અનંત અપાર;
મદ્ય મૌંશ ખાધે બહુ દોષ છે,
 ભાઈ! તેનો અંત્ત નહિ પાર. ૯

એજી વિરા ! મદ્ય મૌંશ ખાધે ધર્મ નહિ સૂજે,
 અને ન સૂઝે ઉત્તમ આચાર;
તે સોબતે ધર્મશાળાએ આવશે,
 પણ નિંદા કરશે અપાર. ૧૦

એજી વિરા ! માછલડી માટે મૂર્ખાઈ કહિયે,
 અને કહિયે તે બહુ અપાર;
તે ગંદી માછલડી કેમ ખાઈએ ?
 તમે કેમ થાઓછો ગમાર ? ૧૧

એજી વિરા ! એ માછલડી ગંધાણી,
 અને ઇંડાં મૂકે અપાર;
તે માંહે સરવે જીવ છે,
 તમ જેવા છે તે માંહે નિર્ધાર. ૧૨

એજી વિરા ! જરોજ ખાણીના જીવ કહિયે,
અને કહિયે બહુ અજ્તાર;
તે જીવુંને કાપી ખાશો !
તેનું કેમ કરી દેશો જવાબ ? ૧૩

એજી વિરા ! જે જીવથી લોહી નિશરે,
તેની દયા તું તો રે રાખ;
નહિ તો છે દુઃખ અતી ઘણું,
પછી હોશો તે ફલંતરે હલાક. ૧૪

એજી વિરા ! બાર વરસનાં થઈને જ્યારે બેસશે,
અને બેસશે અલીનો અજ્તાર;
ત્યારે પેહલું લેખું એનું માંગશે;
ભાઈ તે માંગશે ત્રતકાલ. ૧૫

એજી વિરા ! એવું જાણી તમે જીવ મ મારજો,
અને ન ખાશો તેનું રે મોંશ;
જ્યારે લેખાં લેતાં પૂછશે,
ત્યારે કેમ કરી દેશો જવાબ ! ૧૬

એજી વિરા ! એવો અજ્શાર વિરા આવશે,
ત્યારે કરશો તે અતી પોકાર !
ત્યાં નરનો જામો વિરા આવશે,
તે શાહ અલીતણો અજ્તાર. ૧૭

એજી વિરા ! ત્યાં કાયમ કાજી થઈને બેસશે,
તે રૂપ અરબ્બીરે જાણુ;
મહમ્મદ શાહ નામ ધરાવશે,
તે નર નિષ્કલંક અન્તાર. ૧૮

એજી વિરા ! ત્યાં ગોર નર ભેળા થઈને બેસશે,
અને બેસશે તખ્તે રે જાણુ;
ત્યારે અવર જીવુંનાં લેખાં માંગશે,
અને માંગશે સાચ નિર્વાણ. ૧૯

એજી વિરા ! ત્યારે જેણે જીવે મધ મૌંશ ખાયા,
અને જીવ માર્યા અપાર;
તે જીવુંને આવાગવૂને મેલશે,
અને મેલશે ચોરાચી અન્તાર. ૨૦

એજી વિરા ! દુનિયામાંહે તો અન્તાર આવી રહ્યા,
હવે દોઝક માંહે અન્તાર,
એકથી છૂટે બીજે જાશે,
એવા મધ્ધમ ભોગવશે અન્તાર. ૨૧

એજી વિરા ! જુગ ચોથાથી નથી પાંચમો,
અને નથી અગિયારમો અન્તાર;
તેમાં પાત્ર ઇમામગોરને ઓળખો,
તો છુટશો સરવે જંજાળ, ૨૨

એજી વિરા ! એવા પાત્રથી જે જીવ ભૂલશે;
    તેનો જન્મ ગયોરે હરાય;
જેમ અધુરે ઈંડ ગળિયો,
    તેતો નર્કને દ્વારેરે જાયે. ૨૩
એજી વિરા ! એવું જાણીને જીવ મારજો !
    અને ખાજો તેનોરે માંશ;
તે પોતાને શિર દોષજ જાણજો,
    એમ બોલ્યા સદ્દગોરજી સાર. ૨૪
એજી વિરા ! પીર કબીરદિન બોલિયા.
    અને બોલ્યા ઉંચ મોઝાર;
સંવત પંદર ને ચિલ્લોતરો,
    અને ચૈતર નુરે માસ. ૨૫

સંપુરણ.

શ્રી સદ્‌ગોર પાત્ર બ્રહ્મા શ્રી પીર કબીરદીન સાહેબે બાર ક્રોડી સાથેનાં ભરણમાં અનંતનાં ભરણનો લીધેલો ખુલાસો.

શ્રી સદ્‌ગોર પીર કબીરદીન વાચા.

એજી સવંત ચૌદસોને બત્રીસ,
  અસાડ માસની તિથ્;
તારીખ સત્તર બીએ આવી છે,
  અને આવી તે લોઢાની ભીંત. ૧

એજી ! ત્યાં ગોરે અર્દાશ કીધી,
  અને કીધી તે માસ છો માસ;
છો માસ ને છો દિને પુરા થયા,
  ત્યારે નરજી થયા મેહેરબાન. ૨

એજી ! તે તો ઇસ્લામશાહનો અવતાર કહિયે,
  અને કહિયે તે કેક મોઝાર;

ત્યારે* પાંચ વરસ ને પાંચ દિન ગોરના થયા,
ભાઈ! ત્યાંરે થયા તે તૈયાર. ૩

એજી ! સંવત ચૌદસો ને તેત્રીસ,
અને માગસરનો રે માસ;
ત્યારે આંકડા માંહેથી પાઘડી કીધી,
વલી કીધી તેરે તૈયાર. ૪

એજી ! તે પાંચસો ગજની પાઘડી,
તે વણી પોતાને હાથ;
તેમાં શિફત લખી શાહતણી,
ભાઈ પોતે થયા રળિયાત. ૫

એજી ! સ્વામી અમે તમ દાસ છીએ,
અને છૈયે તમારા રે બાલ;
અનંત કોડીનું પાપ ઉતારશો,
એમ કહે ગુરૂ દાતાર. ૬

એજી ! એ પાઘડી લેઇને ચાલિયા,
અને ચાલ્યા આનંદે અપાર;
એક વરસને દિન પાંચ માંહે,
ગુરૂજી આવ્યા થઈ તૈયાર. ૭

એજી ! ત્યારે બાર કોડી દરગે પોહોંતા,

* પીર કબીરદિન તે વખતે ઉંમર ૪૧ વર્ષની હતી પણ બાળ રૂપે લીલા કીધી છે.

તે પીર સુદરદીનને સાથ;
તે છઠ્ઠે અસમાને જઈ રહ્યા,
ભાઇ તે જૂએ છેલ્લાની વાટ. ૮

એજી ! છેલ્લા જે વિરા જીવડા,
તે તો પીર કબીરદીનને સાર;
જપ્ તપ્ અમતણું રાખજો,
અન્નત તણો એ વિચાર. ૯

એજી ! અન્નંતના ગોર હશન કબીરદીન અવિયા,
અને આવ્યા તે હુશયેનીનો પરવાર;
એ ગોરને સાચા જાણજો,
નહિ કાં પડશો તે ઘોર અંધાર. ૧૦

એજી ! સંવત ચૌદસોને છત્રીશ,
અને રમ્જાનનોરે માસ;
ત્યારે શ્રી ઈસ્લામશાહ આવિયા,
અને આવ્યાં છે કેક મોઝાર. ૧૧

એજી ! તે આલે નુરમહમદશાહઅલી આવશે,
અને આવશે તે શાહનો અવ્તાર;
વરજા સેહેર તખત રચાવશે,
અને રચાવશે શાહ અલીદાતાર. ૧૨

એજી ! નુરમહમ્મદશાહ કોલ આલશે,
કોલ આલે એતો શાહનો અન્તાર;
તે તો ઇમામશાહને નુર આલશે,
તે કહિયે હશન કબીરદીનની આલ. ૧૩

એજી ! સંવત પંદરસોને છો કહિએ,
અને માસ ફાગણનોરે થાએ;
તારીક બાવીસમીએ નુર આપશે,
નુર શાહ આપે તે વરજારે માંહે. ૧૪

એજી ! તે દાડેથી નર આવશે,
અને આવશે તે આણે ઠાર;
નર મહમ્મદશાહ આવી તખ્તે બેસશે,
તે જાંબુદ્વિપ મોઝાર. ૧૫

એજી ! ગુરૂ કહે એવી અન્તારની વાતું કહિયું,
અને કહ્યું તે ઉંચ મોઝાર;
સાત ઉંચમાં સર ઉંચ કહિયે,
ભાઈ તેનો કહું વિસ્તાર. ૧૬

એજી ! દેજો દશોંદ ને માનજો,
અને એ છે અલીનો અન્તાર;

એ થકીરે જે ભૂલશે,
 તે નહિ પામશો સ્વર્ગ દ્વાર. ૧૭

એજી ! પીર હશાન કબીરદીન બોલિયા,
 અને બોલ્યા તે આપનેરે વાશ;
સાચા થઈનેરે ચાલજો,
 તો પામશો સ્વર્ગમાં રે વાશ. ૧૮

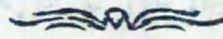
સંપુરણ.

નિરંજની નાનુ સત્યવચન લખ્યું છે.

ફર્માનજી બિસ્મિલ્લા હિર્રેહમાં નિર્રહીમ.

પહેલા સુરિજન હાર વખાણો,
ઈસ્કા આદે અંત નાં જાણો. ૧
આદે અંતકા યેહી ભેદા,
જપ્ લે આપે ઈંડ જો છેદા. ૨
રૂપ ધર કર જુગમેં આએ,
મુનિવરકું સતપંથ બતાએ. ૩
સુરિજન રચના તબ્જા નિપાઈ;
ત્રણે મૂરત માંહે સમાઈ. ૪
ફર્માન કેહકર બાહેર આને,
તબ્ જા આપે આપકું જાને. ૫
જુગમે આકર અજવાલા કીના,
જાંબુદ્વિપમેં પાવ જો દિના. ૬

રોશન હુવા દિન દુનિયા માંહે,
અલી મહમ્મદશાહ નામ ધરાએ. ૭

આલ જ્યાં હોઈ પાઈએ ત્યાંહાં,
સાચે મોમિનકી પકડે બાંહાં. ૮

સત્ય વચનમાં સત્ય જો ભાખાં,
હેત સવલા મોમિનકું દાખા. ૯

ગોર નર મિલકર તેજ સમાયા,
જાંબુદ્વિપમેં છોડી માયા. ૧૦

દોનું નુર જબ એકઠા મિલિયા,
તબ્ જા ફેરા જીવુંકા ટલિયા. ૧૧

હાથે દિપક સુધા દીના,
અપ્ને મોમિનપર હેતજ કીના. ૧૨

આદે અંતે દોનું નુર જો આએ,
જુગો જુગમાં રૂષિવર પાએ. ૧૩

જો જીવ સોધ્યા સો દેવ કેહલાએ,
ખરી કસોટી સુરિજન શું લાએ. ૧૪

દોનું કલા જબ એકઠી હુંઇ,
દૂજે પાત્ર નાં દેખો કોઈ. ૧૫

જુગો જુગમાં એહી ભેદા,
દુજા મારગ સદ્દગોરે છેદા. ૧૬

ચોથી સંધકી આહે બાતાં,
અબ્ નહિ જાણો દૂજી ધાતાં. ૧૭

છે દિન માંહે મારગ બતાયા,
મુનિવર થે ઉન્ને નેડા પાયા. ૧૮

દીયા ધરમને રાહ બતાઈ,
અબ્ મત ભૂલો તુમ્ મેરે ભાઇ. ૧૯

પંથી કોએ ખોટે નાં હોવે,
પરગટ મારગ નુરને જોવે. ૨૦

થોડા કલૂજુગ ઉમ્મર ઘટાઈ,
કાચી કાયાકી કયારે બઢાઈ. ૨૧

ઇસ્મે સદ્દગોરે રાહ બતાઈ,
મોમિન મેરે તમ્ કરો કમાઇ. ૨૨

જાંબુદ્વિપમે જોત ઉપાઇ,
અબ્ મત ભૂલો તુમ્ મેરે ભાઈ. ૨૩

દુનિયા કોઇ કામ ન આવે,
દુનિયા જીવકું દોજખ લે જાવે. ૨૪

આગે દેખો જીન્ને દુનિયા છોડી,
કબુએ ન ચલા મૂખડા મોડી. ૨૫

તબ્ જા બાટ એ સત્યકી દીની,
દુનિયા દુરિજન દિલશું કીની. ૨૬

ઈસ્ દુનિયાને સબ્કો ભૂલાએ,
જો બડે મૂશાએક વલી કહેલાએ. ૨૭

સાચે સુધે નિકલ જાવે,
જૂઠે થે સો આપ બંધાએ. ૨૮

ઈસ્ દુનિયાકુ મત્ ધીરો કોઈ,
બડે મુશાએક ઉન્કી નાં હોઈ. ૨૯

જીસ્કી નોબત પેહેલી જાવે,
સહી કરી માનો પ્યાલા આવે. ૩૦

જો તમે જાનો શરોશિર ઘેરી,
રાખ્યા નાં રેહવે એ પરદેશી. ૩૧

ઈસિ પંથીકા કોઈ મરમ નાં પાવે,
દેખો ઓચિંત્તા ઉઠકર જાવે. ૩૨

જીવ જાતાં બુઝે નાં કોઈ,

બુઝે જીન્ને ખોજા હોઈ. ૩૩

મલેકૂલ મોતકા યેહી ભેદા,

નબી બુઝયા માંહેકા પરદા છેદયા. ૩૪

પરદા છેદયા ઉન્ને સબૂ કુચ્છ પાયા,
આપ આપકું આપ ગમાયા. ૩૫

જિસ્થી મોતકું આગે જોએ,
પરદા માંહેકા જિન્ને છેદયા હોવે. ૩૬

તો મલે કિલ્ મોતકું ન્યનું જોએ,
હાલ અપ્ના સબ્ મોતકું કહેવે. ૨૭

હાથ જોડ કર ખડીજ રેહેવે,
પરદા છેદયા જિન્ને પૂરા હોવે. ૩૮

પૂરા પરદા છેદયા હોઈ,
તો મોહોત અપ્નીકું ન્યેનું જોઈ. ૩૯

મુરશદ પેહેલા સુધા પાવે,
માંહેકે મુકામ સબ્હી બતાવે. ૪૦

મુર્શદ પૂરા આપે કહાવે,
માંહેકે મૂકામ સબૂહી દિખાવે. ૪૧

તબ્ જા ચાંદ્રણા સુધા હોવે,
સબ્હી મૂકામ નેનું જોવે. ૪૨

માંહેકી કાશલ રતી નાં રેહવે,
તો દર્શન શાહકા નેનું જોવે. ૪૩

પીછે સદ્દગોર ભિસ્ત લે જાવે,
ભિસ્તી ચાદરણા આગલ દિખાવે. ૪૪

દેહડી સૂધી કીજે લોકા,
તો કયુ નાં હોવે શાહસું ભોગા. ૪૫

દેખો મોમિન શાહ ઘરજો આએ,
ઘેર ઘેર મંગલ વર્તાએ. ૪૬

સદ્દગોર મલ્યા જે રાહ બતાઈ,
સત્પંથ માંહે મલિયા ભાઈ. ૪૭

ચાંદ્રણા મારગ પ્રગટ આણા,
જાંબુદ્વિપમાં કિયા પિયાણા. ૪૮

તો કાએ નાં ચેતો મેરે ભાઇ,
નહિ ચેતે તો દોજખ જાઈ. ૪૯

છેલ્લી સંધ ઓર છેલ્લી બાતાં,
છેલ્લી જુગ ઓર છેલ્લી ઘાતાં. ૫૦

શેસ્ત્રદ્વિપથી તમ્ ઘર શાહા આએ,
જાબું દ્વિપે ફર્માન પઠાએ. ૫૧

તમ્ ઘર શાહકી હુઈ વધાઈ,
સદ્દગોરે સુધી રાહ બતાઈ. ૫૨

એ દોનોં દિપક સુધા જાનો,
સદ્ગોર અજવાલા સહી કરી માનો. ૫૩

જિન્ને એ દિપક દેખા હોઈ,
ઉસે અંધારા નાં લોપે કોઈ. ૫૪

પેહેલી સોહેણી માંહે ફેરા લોકા,
પીછે હૈયડા હોવે દિપક જોગા. ૫૫

દીઆ ધરમને કરમ સંજોગા,
તો ફરી ફરી શાહશું ન હોવે ભોગા. ૫૬

બાજ અજવાલે નાં પોતાં કોઈ,
આગે મુશાએક બડે બડે હોઇ. ૫૭

સબહી વિલાયત ઉન્‌પર હોઈ,
તિસે અજવાલા દિપક જોઇ. ૫૮

તબ્ જા નબી ધરાયા નામા,
સબ જીવોંકા કરશે કામાં. ૫૯

પીછે નબી મહમ્મદ કેહલાએ,
સોહણી દિપક સાથું લાએ. ૬૦

ચૌદ લોકમાં અજવાલા કીતા,
અલીકે શિરપ દસ્તાર જે દીતા. ૬૧

તબ્જા ધરાયા મહમ્મદ નામ,
સબ્ ઉમ્મતકા કરશે કામ. ૬૨

સો મહમ્મદ હો જાંબુદ્વિપમે આએ,
અલીમહમ્મદશા નામ ધરાએ. ૬૩

એ મુનિવરકું ઠામ બતાયા,
જાંબુદ્વિપમેં છોડી માયા. ૬૪

આલ હમારી અમ્મર જાનો,
ઉસૂ સેપાતર દૂજા ના માનો. ૬૫

યેહી સદ્દગોર દૂજાનાં હોઈ,
જીન્ને ન પાયા તિન્ને સર્વે ખોઇ. ૬૬

જે નુરે નુર ચલકર આયા,
જાંબુદ્વિપમેં છોડી માયા. ૬૭

સુધા મારગ સતીએ જોઇ,
અયેસા ટાણા દુજા નહિ કોઈ. ૬૮

વેદશાસ્ત્રમાં લેજો જોઈ,
અબ્ દો દીપકૂકી હૂઈ રૂશનાઈ. ૬૯

સતી જીવને સત્શું જોઈ,
મૂર્ખ અભાગી કરમ શું ખોઈ. ૭૦

એ આલ અલીકી એમ્મર જાનો,
છેલ્લે ટાણે તમે દેખ પીછાણો. ૭૧

અબૂ મત્ ભૂલો મેરે ભાઈ,
આગે દુનિયા તમ દેખો હરાઈ. ૭૨

સત્ય વચનમાં સત્ય જો ભાંખા,
જો કછુ થાશો ખોલકર દાખા. ૭૩

જો કોઈ જુગમાં શાહ કેહલાવે,
સો તો સત્ય વચન પઢાવે. ૭૪

શાહ કેહલાવેશો નર પૂરા હોઈ,
સોલ કલાશું તમે લેજો જોઈ. ૭૫

અગિયાર મુકામે સેહસ્ત્ર દ્વિપમે કાએ,
બારમાં મુકામ જંબુદ્વિપમેં લાએ. ૭૬

ઢાંકા નહિ તમે પ્રગટ જાણો,
સોળ કલાશું તમે દેખ પિછાણો. ૭૭

કહો તો પઢકર કહું જ્ઞાના,
તુમકો બતાયા ભિસ્તકા ઠામાં. ૭૮

સત્ય વચન ઇસ્કા ધરિયા નામા,
ભણે નર મહમ્મદશાહ આખર ધામા. ૭૯

૧ પેહેલી કલા જે નિર્મલ હોઇ,
૨ દુજી તેજ નાં લોપે કોઇ. ૮૦

૩ ત્રીજી દેહમાં સાંધાં નાં પાલે,
૪ ચોથી શરિરે થાન ન આવે. ૮૧

૫ પાંચમી અનેક અગમ રૂપ દિખાવે,
૬ છઠ્ઠી અગમકી બાત સુનાવે. ૮૨

૭ સાતમે ન્યેણે પુત્લી નવ દેખો,
નિંદ નાહ તીશે પલકૂ નવૂ પેખો. ૮૩

૮ આઠમી પાઉં પદમૂજો હોઇ,
૯ નવમી સેત પ્રસેવો નાંહી. ૮૪

૧૦ દશમી ભોમિએ પગલાં નાં હોઈ,
હિણા ખીણા એક કરી જોઈ. ૮૫

૧૧ અગિયારમી લચ્છન ડાબે પાશા,
બ્રિહ ઈન્દ્રી નહિ તીસ બાશા. ૮૬

૧૨ બારમી બલવંત અપરમ્પારા હોઈ,
દેવ દાણુવ નવ લોપે કોઈ. ૮૭

૧૩ તેરમી ત્રણ ગુણા તિતજ હોઈ,
શક્તિ રૂપ તમે લેજો જોઈ. ૮૮

૧૪ ચૌદમી ચૌદ ઈલિમ બતાવે,
જબ્ ઉપજે તબ્ વેદ પઢાવે. ૮૯

૧૫ પંદરમી પખ્ પૂરા હોઈ,
ચડતી ઉતરતી કલા લેજો જોઈ. ૯૦

૧૬ સોલમી કલા જે સર્જનહારા,
જીવ પિંડકા કરે નિસ્તારા. ૯૧

સોલ કલાશું પૂરા હોઈ,
સાચા વિષ્ણુ જાણે સોઈ. ૯૨

સંપુરણ.

શ્રી સદ્‌ગોર બ્રહ્મા પીર શમ્મસની વાચા.

ગોરની બાર કલા.

ફર્માનજી બિસ્મિલ્લા હિરૈંહમાં નિરૈંહીમ.

પેહેલા શુરીજન હાર વખાણો,
આદે અંતકા ભેદ જો જાણો. ૧
દુજે દયા ધરમ જો ધરના,
હેત લે સઘલા શાહોપર ધરના. ૨
જે શાંઈ ઘટો ઘટ્ બોલે,
સાચા મુનિવર ઉસ્કુ ખોલે. ૩
જીન્ને પાયા વોહ પૂરા માટી,
ઉતરી ગયા શો વસ્મી ઘાંટી. ૪

પ્રથમ સ્વામિએ નુર નિપાયા,
ઉસ્કા એકહી બ્રહ્મ બનાયા. ૫

બ્રહ્મ બનાકર ભેદ જો દીના,
વેદે અજૂવાલા ઉસ્કા કીના. ૬

અતિ પવિત્ર વોહ પૂરા કહાવે,
જુગ્ તારણ વોહી આવે. ૭

આદ જુગો જુગ બ્રહ્મ પ્રકાશા,
સબ્ ભવનકી પૂરે આશા. ૮

વોહી નુર નબી કહેલાયા,
જાંબુદ્વિપમાં ફિર્ ફિર્ આયા. ૯

પંજાબ પ્રકાશી ગુજરખંડ જાવે,
સાચા બ્રહ્મા સોહી કહાવે. ૧૦

બ્રહ્મ રૂપ બ્રહ્મ કલા ધારે,
અન્નંત કરોડી સોહી નર તારે. ૧૧

છેલ્લે ટાણે કીહેયે બાતાં,
સચ્ કરી માનો મુનિવર ધાતાં. ૧૨

જુગ જુગાંતર રૂપ રૂપાંત્તર;
તિસ્થી મુનિવર મત્ રાખો અંતર. ૧૩

ગોર રૂપ જો પ્રગટ હોવે,
બાર કલાશુ સબ નેનું જોવે. ૧૪

કલાનાંહી વોહ ગોર કયેશા,
માખણ નાંહી તો છાછી જ્યેશા. ૧૫

૧ પહેલી કલા તે નિર્મલ હોઈ,
જ્યેશા સૂર્ય તમે લેજો જોઈ. ૧૬

૨ દૂજી તેજ નાં લોપે કોઇ,
સાચા બ્રહ્મા તમે જાણો સોઈ. ૧૭

૩ ત્રીજી અનેક અગમ્ રૂપ દિખાવે,
સબ્ જીવુંના સંક્ષે મિટાવે. ૧૮

૪ ચોથી અગમ્કી બાત બતાવે;
શાહા પ્રગટ નેનું દિખાવે. ૧૯

૫ પાંચમી પાઉં પદમ જો હોઇ,
મૃતક્ જીવતા કરે નર સોઈ. ૨૦

૬ છટ્ઠી સેત પ્રશેવો નાંહી,
સત્ય સબુરી અતી મન માંહી. ૨૧

૭ સાતમી નીંદ પલખજ નાં હોવે,
હિણા ખિણા એક કરી જોવે. ૨૨

૮ આઠમી ભૂમીએ પગલાનાં હોઇ;
આવત્ જાવત્ નવ જાણે કોઇ. ૨૩

૯ નવમી ત્રણ ગુણા તિત્જ હોઈ,
ન્યણે નિર્મલ નુરજ જોઈએ. ૨૪

૧૦ દશમી દશ ભોવન મુખ્માં બતાવે,
જબ ઉપજે તબ્ વેદ પઢાવે. ૨૫

૧૧ અગીયારમી અતી બલ હોઇ,
દેવ દાણવ નવ લોપે કોઈ. ૨૬

૧૨ બારમી કલા સબ્કી પૂરે આશા,
બ્રિહ ઇન્દ્રી નહિ તિશ બાશા. ૨૭

ઇત્ની કલા જીસ્માંહીં જાણો,
સોઈ બ્રહ્મા તમે દેખે પીછાણો ૨૮

ભણે પીર શમ્મસ તમે શુણો જ્ઞાના,
ધરો મુનિવર ઉસ્કા ધ્યાના. ૨૯

સંપુરણ.

અરજી.

(રાગ ભરથરીનો.)

કર ગ્રહીને કરગરૂં, અરજી શુણો દીના નાથજી;
દુઃખ દાવાનળ આવીયું, છોડાવો છોગાળા નાથજી. કર. ૧
થાએ ધાર્યું સૌ તુજનું, દેખી દીન ગભરાએજી;
જ્ઞાન નહિ કળ બળનું, એથી અંગે અફરાએજી. કર. ૨
કાચી માટીનું ખોળીયું, સ્વામી તાપ ન સેહવાએજી;
કાંટે પાલી તન તોળીયું, સ્વામી સેવક કેહવાએજી. કર. ૩
ન્યાય કરશો જો વિઠ્ઠલા, અમ આરો ન કોએજી;
માફી માગું માવા મિઠડા, પત બાનાની હોએજી. કર. ૪
કલીએ કાળું વર્તાવિયું, કરે અધર્મ અપારજી;
જુલમી જુગમાં ઝોકાવિયું, લિલા અન્નત અપારજી. કર. ૫
ગુણ અગણિતે ભર્યો, અવગુણ લવલેષ નાંહીજી;
અવગુણ મમ આપ પરહરો, જાંવું બીજે હવે કાંહીંજી કર. ૬
ધર્મ માર્ગ રૂંધિયો, પામ્યા પ્રપંચ પાખંડજી;
દાન દર્શનને ખુંધિયો, માયા કીલે પડયા પંડજી. કર. ૭
લાઈ સુતક ગણે નહિ, મોજ મારે દિન રાતજી;
પરગવનને પેંખે નહિ, નાં શુણે ધરમની વાતજી. કર. ૮
માદક વસ્તુ મૂકે નહિ, ખાએ ખર્ચે અપારજી;
ટેવ ટેવાઈ ચૂકે નહિ, લાગ્યા અવળે એ લારજી. કર. ૯
લશણ ડુંગળીનાં દામથી, હીંગ તમાકુની તાણજી;
મન ડગે નર નામથી, નવ રૂચે વેદ વાણજી. કર. ૧૦
કૂટેવે ચડી કુટાએ છે, કરતી કુલ્ટાનાં કામજી;
પતિત પ્રજાને પ્રશવે, પેટ પાડે હામો હામજી. કર. ૧૧

સત્પંથી સત્પંથ ત્યાગીને, કરે મનગમ્તા મેલજી;
જ્ઞાન ધ્યાનથી તે ભાગીને, ખેલે કુલ્ટાશું ખેલજી. કર. ૧૨

નરજી હવે તો નિહાળજો, અતી થયું અધરમજી;
ભૂલેલ ભમતાને વાળજો, છોજી અશરણા શરણજી. કર. ૧૩

સત્પંથ સર્વ વ્યાપી રહે, પેખે રાએ રંક ભૂપજી;
નકલંક નામ જપી રહે, જૂએ જગ્ સૌ તુજ રૂપજી. કર. ૧૪

કરજોડી ખાકી કરગરે, અરજી શુણજો શિરતાજજી;
સત્પંથ રગે રગે પ્રસરે, રહે ત્રીલોકે લાજજી. કર. ૧૫

સત્પંથના પ્રેમી હોવતો!
જરૂર કરશો.

માણસ ને ઢોર, એવા વર્ગ કરી સૃષ્ટીમાં ઓળખાણ કરાય છે. પરમાત્માએ જગતમાં ઉત્તમતા માણસોને આપેલી છે, મનુષ્ય તનલેવા દેવો પણ આશાવંત છે. પરમાત્મા સર્વનો મનુષ્ય દેહેજ મુક્ષ કરશે, એવો ઉલ્લેખ શાસ્ત્રોમાં હોવાથી મનુષ્ય શરીરની ઉત્તમતા વખણાઇ રહેલી છે. ઢોર કે પશુ એ શરીરો તો કનિષ્ટ ને મધ્યમ ગણાએલ છે. પશુ શરીર લક્ષચોરાસીમાંજ સપડાવવાનોજ, એ એધાણી સ્પષ્ટ છે, ને મનુષ્ય શરીર મોક્ષનો દ્વાર નક્કી કરાએલો છે.

મનુષ્ય શરીર સાથે મોક્ષ સંડોવાયલો છે. શરત એટલી કે, મનુષ્યપણાના ધર્મો તના નિયમોસહિત પૂર્ણ કરવા જોઇએ. વારાનો પુરૂષ ઓળખવો, તેની મર્યાદા જાળવવી, તેનાં વચનાધિન રહેવું એમ કરવાથી કંટાળેલો મનુષ્ય મોક્ષથી લાખો વર્ષનાં માર્ગ જેટલો છેટો પડી જાએ છે.

હરેક શરિરોમાં આહાર, નિંદ્રા, ભય, મૈથુન એક સરખાજ હોય છે, એ ગુણોથી પશું કે મનુષ્ય ઓળખાતો નથી. મનુષ્યમાં જ્ઞાન (સમજ) વિશેષપણે છે, જ્ઞાનવાનજ મોક્ષનો અધિકારી છે. જ્ઞાનવાનજ માણસ શરિરને લાયક છે. જ્ઞાન પામવા સારૂ સદ્દ્પુરૂષનો સંગ; સદ્દ્પુરૂષની ઓળખણ સારૂ સદ્દ્શાસ્ત્રોનો અભ્યાષજ છે. શાસ્ત્રોનો અભ્યાષ પામવા, પમાવવા માટે શાસ્ત્રોનો બોહોળો પ્રચાર, બોહોળા પ્રચાર માટે શાસ્ત્રો શરળ ને સસ્તા થવા જોઈએ, શાસ્ત્રની અગવડતા ટાળવા, પ્રચાર પુશ્કળ થવા, હરેક હરેક સત્પંથીએ ચિંત્તા-વાન રેહેવું જોઈએ. પુશ્કળ પુસ્તકોને સસ્તા મળતા થવાથી નાના, મોટા, ગરીબ, ગ્રહસ્થ, બાળ, યુવક, વૃદ્ધ, બાઈ, ભાઈ, સર્વ સરખી રીતે લેઈ શકે, વાંચી શકે, વાંચ્યા-વિચાર્યાથીજ તે વ્યવહારમાં મૂકવા પ્રયાસ કરવો પડે છે. શાસ્ત્રોની વિધિયુક્ત સમજ, તેજ જ્ઞાન છે. બીજો માર્ગ જ્ઞાનનાં પ્રચારનો બાળકોને કેળવણી આપવાનાં મંદિરો ઉભાં કરવા, જેમાં નિર્દોષ બાળાઓ બાળકો કેળવણી પામે, તે સાથે સદ્દ્શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરી શકે. બાળપણથી જે જ્ઞાનનાં સંસ્કારો લાગેલા હોય છે તે કદી પણ ભૂંસાતા નથી. દિવસે દિવસે વૃદ્ધી પામી ફળદ્રુપ થાએ છે. ત્રીજો પ્રકાર જ્ઞાન પામવાનો. લાયક ઉમરે પોહોંચ્યા પછીનાં શાસ્ત્રોક્ત અભ્યાષ પૂર્ણ થયા પછી ધ્યાનાદિના પ્રકારોનું જ્ઞાન પામવા સદ્દ ચરિત્રશાળી સદ્દ્પુરૂષની ખોળ કરી તેની પાસેથી મેળવાય છે. એ જ્ઞાન આપનારને ધાર્મિક ગુરૂ એવી સંજ્ઞા અપાએલી છે. જ્ઞાન પામવાનો જે પ્રથમ મંગળાચરણ છે, તે એ કે ધર્મનાં પુસ્તકોનું ક્ષેત્ર વિશાળ કરો! શાસ્ત્રાદિક્ના પુસ્તકો વિષે જે મેહનત કરી રહ્યા હોય તેઓને તમારી સંપત પ્રમાણે મદર કરો! મદદ કરવાના બે પ્રકાર છે, એક તો નાણા

સંબંધી ફાળો; ઉઘરાણી કરાવી આપવા, કાં પોતે પોતાનાં પદરમાંથી ભેટ કે મદદ તરીકે આપવું. બીજો પ્રકાર એવો છે કે તેઓએ પ્રગટ કરેલા પુસ્તકો ખપાવરાવી દેવા, પોતે પણ પુસ્તકો લેવા. ગ્રહસ્થોએ તો જરૂર પોતાનાં ઘરે આવતા કારજ, પ્રસંગોમાં એવા ધર્મપુસ્તકો સામટા ખરીદી લાણી, ભેટ, સોગાદ તરીકે લાયકોને વેહેંચવા, તેમ કરવાથી બેવડી મદદ થાશે. એકતો પુસ્તકો ખપી જવાથી કાર્ય કર્તાને નાણાની છૂટ રહેથી બીજા પુસ્તકો બહાર પાડવાનો ઉમંગ વધતો રહેશે, બીજું પુસ્તકો લાયકોને આપવાથી શાસ્ત્રનો સારો પ્રચાર થાશે, એજ પ્રચારે મનુષ્યો જ્ઞાની બનવાનો માર્ગ છે, ધર્મની ઉન્નતી થાવાની જે પ્રથમ ચાવી છે તે એજ છે. મનુષ્ય ઓળખવાનો એજ માર્ગ છે? કે જેને જ્ઞાનના પ્રચારની ચીવટ, ટેક, સમજ, આશા છે, એવી શુભ ભાવનાઓવાળા શરીરોજ મનુષ્યોનાં છે, સાચા મનુષ્ય શરીર તેઓનાજ કહેવાય જેને ધર્મવૃદ્ધિ, જ્ઞાનપ્રચાર, ધર્મની ટેક, નિતિ, પ્રેમની અભિલાષા છે. જેઓને ધાર્મિક ચિંત્તા નથી, ધર્મના નિયમોને ટેકો સાચવવાની કાળજી નથી, ખાવા પીવાની પવિત્રતા જાળવી શક્તા નથી, તેજ મનુષ્યના સાચા શરીરો નથી, પણ તે બનાવટી ખોળિયા છે. એ શરિરો મનુષ્યનાં, કહેવાનાં પણ ખરેખર પશુઓનાજ છે. મનુષ્ય યોનીમાં આવવાથી મનુષ્ય થઈ શકતો નથી, ગમે તેવી પવિત્ર કહેવાતી, ઉત્તમમાં ઉત્તમ ગણાતી જ્ઞાતીની યોનીમાં જન્મ્યો હોય તોએ શું? જેને મનુષ્ય ધર્મનું જ્ઞાન નથી તે ચોખો ઢોર (પશુ) છે. પશુઓ કદીપણ મનુષ્ય ભેળા રહેવાથી મનુષ્ય બની શકતા નથી. સેહવાસને સંગનાં અશરે કાંઈ ભાનવાળા થાએ છે, છતાં પશુપણું કદીએ મૂકતા નથી. એવા પશુનો સંગ બોહાળો હોય. ને તે પોતાને પવિત્ર

કેહવરાત્રવા ઇચ્છિતા હોય, તો તે પશુપણાની પરિસીમાં છે. તે ઉપર મનુષ્યો તો લોભાશે નહિ પણ પશુઓજ પશુઓનાં ધણમાં મળશે.

સત્પંથમાં અવશ્ય કરવાનું પ્રથમ કાર્ય એજ છે. સંત્પંથિયોમાં જ્ઞાનની અભિલાષા બળવત્તર થએલી છે. ધર્મશાસ્ત્રો જોવા ને વાંચવા, સમજવા, હમ્મેશાં ઉત્સુક્ત રહે છે. પણ પરાધિનતા તેઓને પોતાની ઇચ્છા પૂર્ણ કરવા દેતી નથી. ધર્મફંડનાં નાણાં કાર્યવાહકો ઘસડી જઇ પોતાની મોજમજામાં ને એસઆરામમાં, અમીરાતનું ડોળ દેખાડવા પાછળ ખરચી દે છે. જ્ઞાનવૃદ્ધિ સંબંધી ઘણું, ઘણું કહેવામાં આવ્યા છતાં તેઓ કાન દેતા નથી. ઉપરથી કાર્ય વ્યવસાયનો ડોળ કરી લુચ્ચા પટેલિયાઓને ફોડી પોતાના પક્ષમાં રાખી લે છે; ને બોલે કે ઘરના કામમાં નવરાશ નથી ! પણ અંદરગાળે એવો ભાવ હોય છે કે, જ્ઞાનની વૃદ્ધિ થએથી આપણી મોજમજા નષ્ટ થઈ જશે. કારણ જ્ઞાનીને અંધશ્રદ્ધા હોય જ નહિ. પોલ અંધારામાંજ પોષાય. પોલ જ્ઞાનનાં પ્રકાશમાં નભે નહિ "હમારે નિયમધર્મ સાચવવા પડે, જેથી એશઆરામમાં ખામી પડે." તે ભીતીએ સાહિત્યનું ક્ષેત્ર સંકુચિત કરતા જાએ છે. સત્પંથી આલમ અંધશ્રદ્ધાનાં ભાવે તેઓની શિકાર બનેલી હોવાથી પોતાનું સર્વશ નાશ થતું પણ જોઈ શક્તિ નથી ! હાથે કરી પોતે પોતાનું નષ્ટ કરવા બેભાન બનતી જાએ છે; એ દેખીતું પશુપણું છે. સત્પંથમાં એવા પશુઓ શોભે નહિ.

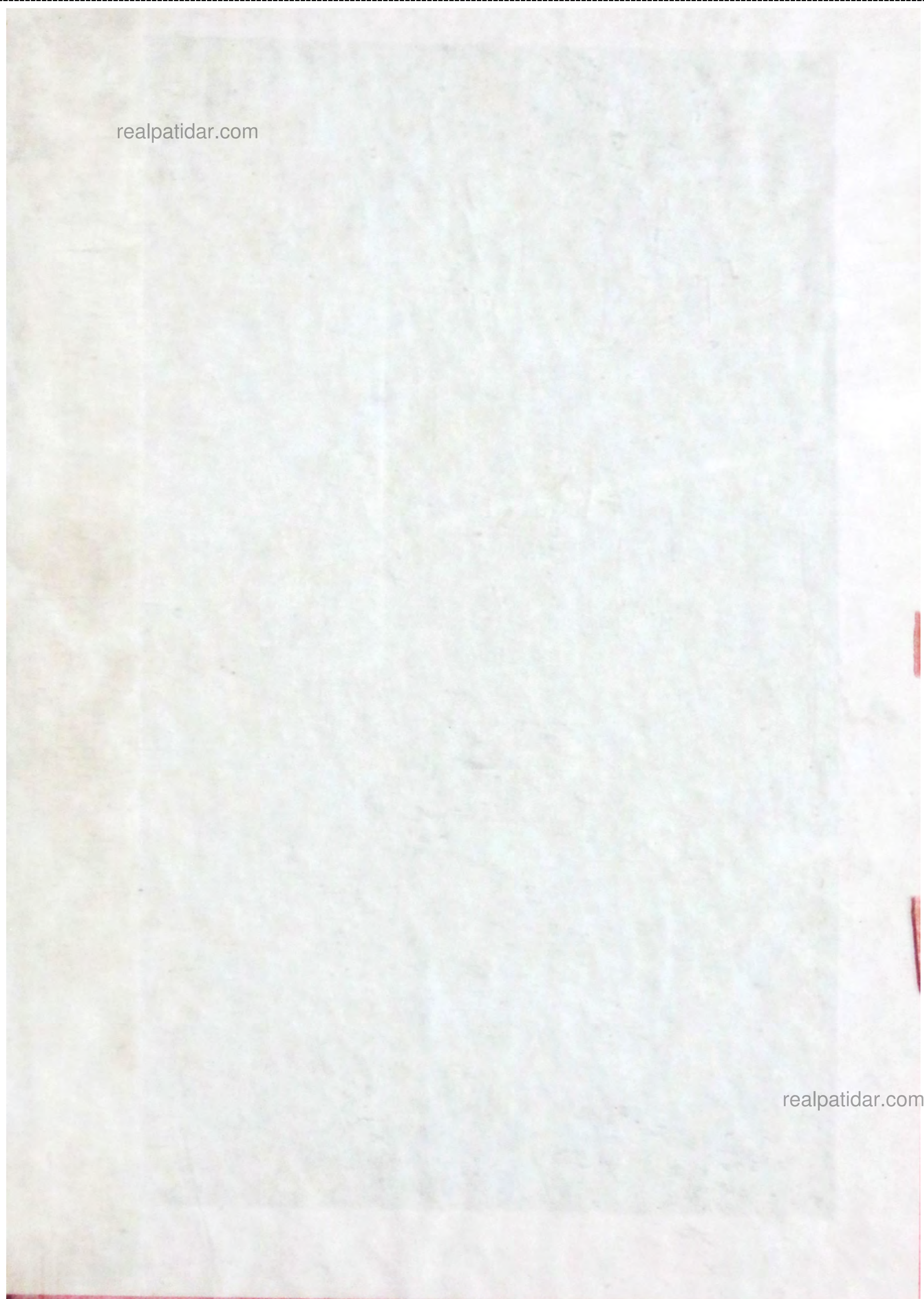
વર્ણસંકરો ધર્મમાં અધર્મ ઉભું કરવા મથન કરી રહે છે. જેઓ પોતાના ધર્મમાં ઢોંગ ઘાલી પોતે ક્રિયાભ્રષ્ટ બની અન્યને ભ્રષ્ટ કરવા પ્રયત્નો કરે છે, તેજ વર્ણસંકરો જ હોય છે. વર્ણસંકર કહો કે જારપુત્ર કે હરામનો કહો એકજ છે. સદ્જ્ઞાન નાંરૂચવું એ કાંઈ પવિત્રતાઈ તો હોય જ

નહિ. પવિત્રોને જ પવિત્રતાઈ ગમે છે. વિસ્ટાનો ભમરો કોટી ઉપાએ પણ ફૂલોની સુગંધ પર આશક્ત નહિ થાએ, ને ફૂલોનો ભોગી ભમરો કદીપણ વિસ્ટા તરફ નજરે નહિ કરે. તેમ વણુસંકરો ધર્મનાં સુધારા તરફ ધ્યાન નહિ જ આપે. જોકે તેઓ ધર્મના નાણાથી મોજ, મજા, લેહેર ઉડાવતા હશે. ધર્મનું રખવાળું કરવાનો ડોળ કરતા હશે, પણ એકે ક્રિયા નહિ પાળતા હોય! તેઓ તો લશણુ, ડુંગળી, હીંગ, અફિનાદિ માદક પદાર્થો ખાતાને ખુંદતા હશે, તમાકુ પિતા હશે, છીકણી સુંઘતા હશે, ગાંજો. ભાંગ, ચડશ, માજમ, તાડી, દારૂ, ઉડાવતા હશે! કુલ્ટાઓના પ્રેમના ભોગી નાચ, છંદ, ભવાઈની મોજ ઉડાવતા હશે. એવા ઓજ ધર્મના શત્રુઓ છે. ધર્મિ થઈ એવા કામ કરનારો હોય તો તે વણુસંકર જ હોવો જોઈએ! વણુસંકરપણાની એજ એંધાણી છે. એનો સંગ કદી પણ નાંજ કરવો! તેને ધર્મનું કાંઈપણ આપવું નહિ, નહિતો તમોને પણ ધર્મથી પાડશે. ઘણે ભાગે તેઓના સંગમાં જે જે ભેળા હશે તે સર્વ વણુસંકર જ હશે! સાચા સત્પંથી કદીપણ નહિ જ હોય, એ તમારે ખચીત માનવું.

સત્પંથી વિરાઓ! તમો સત્પંથી હોવ? સત્પંથનો પ્રેમ હોય? સત્ય વ્હાલું હોય? તો જરૂર જ્ઞાનની વૃદ્ધી થવાના કાર્યો ઉપાડી લેશો. ને એવા પવિત્ર કાર્યમાં તન, મન ને ધનથી મદદ કરશો, ને જેઓ ક્રિયાભ્રષ્ટ, ને સત્પંથમાં પેશી દુષ્ટતા પ્રસરાવતા હોય! તેવાઓનો પેહેલે પગલે ત્યાગ કરશો. તમો પણ તમારૂં આપ પ્રકાશી જોઈ સત્પંથ વિરૂદ્ધની ટેવો, કે આદતો હોય તો તજી દેવા બનતું કરશો. જો સત્પંથી હોવ તો? જરૂર આટલું કરશો. લી. શુભેચ્છક

"ખાકી."

મુ. પીરાણા.

સત્પંથિયોને નિવેદન

સત્પંથી વીરો ! તમોને સત્પંથ વ્હાલું છે ? સત્પંથ વ્હાલું હોય તો સત્પંથના પ્રચાર રૂપે સત્પંથના સાહિત્યનો બોહોળો ફેલાવો થાવા સાહિત્ય સેવા કરનારાઓને મદદ કરો. સત્પંથની સંસ્થાનાં કાર્યવાહકોને ફકત ધન વ્હાલું હોવાથી, તે ભેલું કરવા મચ્યા રહી મોજ શોખ વધારવા પ્રયત્ન કરે છે. તેથી તમોને એ બન્ને નર્ક ગામી થાશો.

મોક્ષ જ્ઞાનથી છે, જ્ઞાન પુસ્તકોથી ને સદ્ પુરૂષોનાં સંગથી મલે છે. મોક્ષની ઇચ્છા હોય તો જરૂર સદ્શાસ્ત્રોનો વધારે પ્રચાર કરવાના કાર્યને ઉત્તેજન આપો.

કાર્યવાહકો તમને અજ્ઞાનીને મૂંઢ રાખવામાં ગુંચાઈ રહ્યા છે. તમો જ્ઞાની બનો તો તમારી અંધશ્રદ્ધા નાશ પામે. તમારી અંધશ્રદ્ધાનો નાશ થવા સાથે તેઓનાં મિથ્યા સુખનો પણ નાશ ભેગો હોવાથી તે તમોને કદી જ્ઞાની થવા નહિ દે. જેથી સાહિત્યનાં કામમાં તે મદદ નહી કરે ! પણ તમોને તમારા કલ્યાણની દરકાર હોય તો સાહિત્ય વૃદ્ધીનાં કાર્યમાં મદદ કરશો.

લી૦ શુભેચ્છક.
" ખાકી "